

ในความแอดักของตั้งคมเมือง

คือป็นหนังสือฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

คือป็นกรมการศึกษานอกโรงเรียน สาขาวิชาคณิตศาสตร์

คณบดีสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ปีการศึกษา 2556 - 2557

ในความแออัดของสังคมเมือง
CROWDED SOCIAL

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาพพิมพ์

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

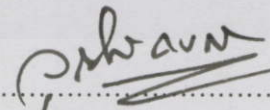
ปีการศึกษา 2556-2557

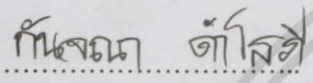
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง อนุมัติให้
ศิลปนิพนธ์ ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต

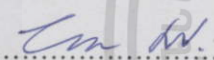
.....คณบดี คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

คณะกรรมการตรวจศิลปนิพนธ์

..... ประธานกรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์วุฒิกร กงคา)

 กรรมการ ..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์กัญญา คำโสภี) (รองศาสตราจารย์สุรพงษ์ สมสุข)

 กรรมการ ..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์กัญญากร วิชาชีวะ) (อาจารย์ชนสาร พัฒนสุทธิชลกุล)

 กรรมการ ..... กรรมการ
(อาจารย์ถนอมนวล เฉชาคนึงวงศ์) (อาจารย์พัชชา แก้วทองตาล)

 กรรมการและเลขานุการ
(อาจารย์ยุทธนา นิมกเหตุ)

 ..... อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์กัญญากร วิชาชีวะ)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อศิลปนิพนธ์	ในความแออัดของสังคมเมือง
	Crowded Social
ชื่อ	นายชายชนก ลิ่มจรรุญ
รหัสนักศึกษา	53020419
สาขาวิชา	ภาพพิมพ์
คณะ	สถาปัตยกรรมศาสตร์
ปีการศึกษา	2556 - 2557
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์คณากร กษาชีวะ

บทคัดย่อ

การดำรงชีวิตในสังคมปัจจุบันที่มีการพัฒนารูปแบบและพื้นฐาน การใช้ชีวิตตามแบบอย่างของชาวตะวันตกนั้น ก่อให้เกิดผลเสียเป็นอย่างมากต่อกระบวนการพัฒนาสังคมเมือง ซึ่งอยู่ในช่วงปรับเปลี่ยนทิศทางเพื่อเข้าสู่กระแสสังคมสมัยใหม่ ซึ่งเป็นสังคมที่มีวิถีชีวิตและลักษณะการดำเนินชีวิตแบบพอลูพอิกิน ได้ถูกครอบงำโดยสังคมที่มีการบริโภคแบบฟุ่มเฟือยกัน สืบเนื่องจากพฤติกรรมของผู้คนในสังคมเมืองมักนิยมออกไปรับประทานอาหารนอกบ้านกันมากขึ้น ซึ่งเป็นสิ่งที่สะท้อนถึงฐานะทางสังคมที่มั่งคั่งของผู้คนในปัจจุบันของสังคมเมือง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

ศิลปนิพนธ์นี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความกรุณาจากอาจารย์ที่ปรึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์คณากร
คชาชีวะ ที่ให้ความช่วยเหลือ ให้คำชี้แนะช่วยแก้ปัญหาตลอดจนให้ความรู้และประสบการณ์ที่ดี
แก่ข้าพเจ้า

สำหรับคุณงามความดีอันใดที่เกิดจากศิลปนิพนธ์ฉบับนี้ ข้าพเจ้าขอมอบให้กับบิดามารดา
ซึ่งเป็นที่รักและเคารพยิ่ง ตลอดจนครูอาจารย์ที่เคารพทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้
และถ่ายทอดประสบการณ์ที่ดีให้แก่ข้าพเจ้า

นายชายชนก ถิมจรรยา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ข
สารบัญ	ค
สารบัญภาพประกอบ	ง
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความสำคัญของโครงการ	1
1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ	3
1.3 ขอบเขตของโครงการ	3
บทที่ 2 ที่มาและแนวความคิดสร้างสรรค์	4
2.1 ที่มา	4
2.2 อิทธิพลที่ได้รับ	5
2.3 แนวความคิดสร้างสรรค์	25
บทที่ 3 วิธีดำเนินการสร้างสรรค์	26
3.1 ภาพร่างและการพัฒนาภาพร่าง	26
3.2 กระบวนการสร้างงาน	36
บทที่ 4 วิเคราะห์การสร้างสรรค์	41
4.1 วิเคราะห์ทัศนธาตุ	41
4.2 วิเคราะห์การจัดองค์ประกอบภาพ	46
บทที่ 5 บทสรุป	52
บรรณานุกรม	53
ภาพผลงานศิลปะ	54
ประวัติผู้เขียน	60

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพประกอบ

รูปที่

หน้า

1.	ภาพที่มาของแรงบันดาลใจ	12
2.	ภาพอิทธิพลที่ได้รับจากศิลปิน	23
3.	ภาพร่างศิลปนิพนธ์ ชุดที่ 1	26
4.	ภาพร่างศิลปนิพนธ์ ชุดที่ 2	30
5.	ภาพร่างศิลปนิพนธ์ ชุดที่ 3	34
6.	ภาพการวิเคราะห์ทัศนธาตุผลงานศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 2.2	41
7.	ภาพการวิเคราะห์องค์ประกอบศิลป์	46
8.	ภาพผลงานศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 1	55
9.	ภาพผลงานศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 2	56
10.	ภาพผลงานศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 3	57
11.	ภาพผลงานศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 4	58
12.	ภาพผลงานศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 5	59

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

การดำรงชีวิตในสังคมปัจจุบันที่มีการพัฒนารูปแบบและพื้นฐาน การใช้ชีวิตตามแบบอย่างของชาวตะวันตกนั้น ก่อให้เกิดผลเสียเป็นอย่างมากต่อกระบวนการพัฒนาสังคมเมือง ซึ่งอยู่ในช่วงปรับเปลี่ยนทิศทางเพื่อเข้าสู่กระแสสังคมสมัยใหม่ ซึ่งเป็นสังคมที่มีวิถีชีวิตและลักษณะการดำเนินชีวิตแบบพออยู่พอกิน ได้ถูกรอบงำโดยสังคมที่มีการบริโภคแบบฟุ่มเฟือยกัน สื่อ สังเกตจากพฤติกรรมของผู้คนในสังคมเมืองมักนิยมออกไปรับประทานอาหารนอกบ้านกันมากขึ้น ซึ่งเป็นสิ่งที่สะท้อนถึงฐานะทางสังคมที่มั่งคั่งของผู้คนในปัจจุบันของสังคมเมือง

1.1 ความสำคัญของโครงการ

การขับเคลื่อนอย่างเป็นระบบทั้งในภาครัฐและภาคธุรกิจ ทำให้วิถีชีวิตของผู้คนเปลี่ยนไปตามแนวทางบริโภคนิยม

การแปรสภาพเป็นผู้บริโภคอย่างเต็มตัว กล่าวคือ บริโภคสิ่งที่คุณไม่ได้ผลิตและผลิตสิ่งที่คุณไม่ได้บริโภค ผลที่ตามมาก็คือ หากต้องการอะไร ก็ใช้เงินซื้อเอา เพราะทำเองไม่เป็น หรือถึงจะทำเป็น ก็ร้านที่จะทำ เพราะมองว่าเป็นการเสียเวลา ไม่ทันสมัย หรือเห็นว่าไม่สะดวกสบายเท่ากับการซื้อเอา หรือจ้างให้คนอื่นมาทำให้ การดูแลรักษาสุขภาพด้วยการออกกำลังกายสม่ำเสมอ ถูกมองว่าเป็นเรื่องยุ่งยาก ผู้ซื้ออาหารเสริมมาบำรุง ไม่ได้ หากเจ็บป่วย ก็ไปหาหมอหรือซื้อยามากิน ความรู้ก็เช่นกัน ไม่จำเป็นต้องขวนขวายมาก เพียงแต่ซื้อข้อมูลหรือสมัครสมาชิกเคเบิลทีวี ก็ได้แล้ว หากต้องการให้ลูกฉลาด ก็ไม่ต้องทำอะไรมาก เพียงแต่ซื้อซีดีเพลง โมซาร์ทมาเปิดให้ลูกฟัง หากต้องการผ่อนคลาย แทนที่จะหางานอดิเรกมาทำให้เพลินใจ หรือทำสมาธิภาวนา ก็ไปเที่ยวห้าง ดูหนัง ฟังเพลง เกิดค่านิยมใฝ่เสพมากกว่าใฝ่ผลิต ซื้อเอาดีกว่าทำเอง

เงินเป็นจุดหมายสูงสุดของชีวิต ในเมื่อทุกสิ่งทุกอย่างต้องหาซื้อเอา แทนที่จะทำเอง เงินจึงมีความสำคัญอย่างยิ่งจนกลายเป็นจุดหมายสูงสุดของชีวิต (“บ้านนี้อยู่แล้วรวย” จึงเป็นคำอวยพรยอดปรารถนาที่แขวนเต็มบ้านเต็มเมือง) เคยมีการวิจัยครอบครัวไทย ๑๖ จังหวัดทั่วประเทศเมื่อหลายปีก่อน ปรากฏว่าร้อยละ ๘๐ บอกว่าต้องการร่ำรวย ไซ้แต่เท่านั้นเงินยังกลายเป็นตัวกลางความสัมพันธ์ในทุกด้านทุกระดับ ไม่ว่าจะระหว่างครูกับศิษย์ หมอกับคนไข้ พระกับฆราวาส เพราะฝ่ายหนึ่งถูกแปรสภาพเป็นผู้ขายบริการ อีกฝ่ายแปรสภาพเป็นผู้บริโภค หากไม่มีเงินหรือมีผลประโยชน์ในรูปแบบเงินมาเกี่ยวข้อง ก็ยากจะสัมพันธ์กันได้ แม้แต่พ่อแม่จะแสดงความรักกับลูก ก็ต้องใช้เงินเป็นสื่อกระชับความสัมพันธ์ เช่น ซื้อของมาให้ตามที่ลูกต้องการ เงินยังกลายเป็นตัววัด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กล่าวอะไรสำคัญกว่ากัน ชีวิตของสถาปนิกจึงถือว่ามีความสำคัญกว่าชีวิตของชาวนา เพราะสามารถทำรายได้เป็นเม็ดเงินได้มากกว่า เช่นเดียวกับการไปทำงานนอกบ้านย่อมถือว่ามีความสำคัญกว่าการดูแลลูกที่บ้าน ป่าที่ถูกปล่อยทิ้งไว้ตามธรรมชาติ ถูกมองว่ามีค่าน้อยกว่าเขื่อนผลิตไฟฟ้าหรือไร่ยูคาลิปตัส เพราะไม่สามารถให้ผลตอบแทนเป็นเม็ดเงินได้สูงเท่า แม้แต่บุญกุศลของใครจะมากกว่ากันก็วัดกันที่จำนวนเงินที่ถวายเป็นวัด

การมองทุกอย่างเป็นสินค้า ผู้บริโภคนั้นจะบรรลุความต้องการได้ก็โดยการซื้อด้วยเงิน ทุกสิ่งทุกอย่างที่ต้องการจึงมีสภาพเป็นสินค้า ไม่เพียงอาหารหรือปัจจัยสี่เท่านั้น สุขภาพ ความรู้ ก็ถูกมองว่าเป็นสินค้าซึ่งซื้อได้ด้วยเงิน และเมื่อเกิดความต้องการบริโภคประสบการณ์ ก็พาวัฒนธรรมประเพณี ก็กลายเป็นสินค้าไปด้วย เห็นได้จากการโฆษณาฟุตบอลโลก หรือการโฆษณาเทศกาลพื้นบ้านและวัฒนธรรมไทยเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวให้ไปเที่ยวชม แม้แต่ศาสนาหรือความมั่นคงทางจิตใจก็กลายเป็นสินค้า ดังเห็นได้จากการขายพระเครื่องไม่ต่างจากการขายวาสีพื้น ทัศนคติดังกล่าวส่วนหนึ่งเกิดจากความต้องการของผู้ผลิตที่มุ่งแสวงหากำไรสูงสุด จึงพยายามทำทุกอย่างให้เป็นสินค้า ขณะเดียวกันก็กระตุ้นผู้บริโภคให้เกิดความต้องการสินค้านี้ดังกล่าว แม้ว่าสิ่งนั้นอาจเคยเป็นสิ่งที่ศักดิ์สิทธิ์มาก่อน หรือเป็นสิ่งธรรมดาสามัญที่ไม่เคยมีใครคิดจะซื้อขายกันมาก่อน (เช่น น้ำดื่ม)

ความสะดวกสบายเป็นสิ่งสำคัญในชีวิต การใช้เงินเพื่อบรรลุความต้องการ โดยไม่ต้องลงมือทำเองนั้น ทำให้ชีวิตสะดวกสบายมากขึ้น ขณะเดียวกันเมื่อสังคมมีความอุดมสมบูรณ์มากขึ้น ผู้คนไม่ขาดแคลนสิ่งจำเป็นพื้นฐานสำหรับชีวิต ก็ปรารถนาสิ่งอำนวยความสะดวกเป็นลำดับถัดไป สอดคล้องกับความต้องการของผู้ผลิตที่เสนอขายสินค้าโดยเน้นสรรพคุณที่ช่วยให้ชีวิตสะดวกสบายมากขึ้น ความสะดวกสบายจึงกลายเป็นสิ่งที่ผู้บริโภคขาดไม่ได้ ไม่ว่าจะทำอะไรหรือบริโภคอะไรก็ตาม ความสะดวกสบายต้องมาก่อนเป็นอันดับแรก อาหารใดจะขายดีก็ต่อเมื่อซื้อหาได้ง่าย ทำง่าย พกพาง่าย และรวดเร็วทันใจ อาหารเสริมก็ต้องทำเป็นเม็ดหรือแคปซูลจึงจะขายดี แม้แต่รายการข่าวหรือสารคดี ก็ต้องทำให้ดูง่าย สบายตา และที่ขาดไม่ได้คือผลิตผลิตินหรือสนุก ผลก็คือธรรมะก็ต้องทำให้ง่าย ชนิดที่ขอยง่าย (หรือไม่ต้องขอยเลยยิ่งดี) และสนุกควบคู่กันไป ด้วยความติดยึดในความสะดวกสบายนี้เอง ทำให้ผู้คนหลงใหลในบริโภคนิยมมากขึ้น โดยเฉพาะเมื่อบริโภคนิยมพัฒนามาถึงจุดที่ให้สัญญาณว่าเราสามารถมีตัวตนใหม่ได้โดยไม่ต้องทำอะไรเลย เพียงแต่บริโภคสินค้าแบรนด์เนมเท่านั้น

ความสุขอยู่ที่การบริโภค สังคมบริโภคไม่เพียงแต่เต็มไปด้วยสิ่งอำนวยความสะดวกและให้ความเพลิดเพลิน หากยังเต็มไปด้วยแรงกระตุ้นเร้าให้ผู้คนมีความต้องการสิ่งเหล่านี้ กระทั่งเข้าไปว่าเพียงแค่บริโภคสิ่งเหล่านี้ ชีวิตก็จะราบรื่น ไร้ปัญหา กล่าวอีกนัยหนึ่ง ความเพลิดเพลินสะดวกสบายและความสุขเป็นเรื่องเดียวกัน และทั้งสองอย่างก็อยู่คู่กันเสมอเท่านั้น ภายใต้เงื่อนไขดังกล่าว ผู้คนจึงมีทัศนคติว่า ความสุขนั้นอยู่ที่การบริโภค ยิ่งบริโภคมากเท่าไร ก็ยิ่งมีความสุขมากเท่านั้น ยิ่งลัทธิบริโภคนิยมพัฒนาจากการปรนเปรอประสาททั้งห้า มาสู่การสนองความต้องการที่เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อยากเป็นคนใหม่หรือมีตัวตนที่ดีกว่าเดิม ผู้คนก็ยิ่งถือเอาการบริโภคเป็นหนทางแห่งความสุขทั้งทางกายและใจอย่างเหนียวแน่น ชนิดที่ยากจะมีลัทธิใดมาเป็นคู่แข่งได้ แม้แต่ศาสนาก็ตาม

1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ

1. เพื่อศึกษาและสร้างสรรค์ผลงานภาพพิมพ์ที่แสดง ความรู้สึกที่มีต่อบริโภคนิยม
2. เรียนรู้ถึงประสบการณ์ในปัจจุบันภายใต้ระบบทุนนิยม
3. ศึกษาสิ่งแวดล้อมสังคมเมือง โดยการถ่ายภาพเก็บข้อมูล และแง่มุมที่ชี้ให้เห็นความรู้สึกของบริโภคแบบฟุ่มเฟือย

1.3 ขอบเขตของโครงการ

1. ข้าพเจ้าต้องการนำเสนอเรื่องราวของสังคมเมือง ที่มีการบริโภคแบบฟุ่มเฟือยเกินความจำเป็นที่กำลังเกิดขึ้นในสังคมปัจจุบัน
2. แนวทางการสร้างสรรค์ผลงาน มีการจัดอยู่ในรูปแบบภาพพิมพ์ (PRINT MAKING)
3. สร้างงานภาพพิมพ์โดยมีวิธีการ ซิลค์สกรีน (Silk Screen) เป็นการสร้างสรรค์สื่อสิ่งใหม่ที่เกิดเป็นภาพ 2 มิติ โดยอาศัยเทคนิคละเอียดของมือ ทำให้เกิดเป็นงานภาพพิมพ์ มีลักษณะผลงาน 2 มิติ โดยมีการถ่ายภาพและนำภาพที่ได้มาทับซ้อนกันให้เกิดมิติใหม่ๆ
4. โดยนำเสนอผลงานเป็นศิลปะด้วยเทคนิค ซิลค์สกรีน เทคนิคที่แสดงออกด้วยผลงานทางศิลปะที่เป็นสื่อสิ่งใหม่ที่ได้เกิดขึ้นเป็นภาพ 2 มิติ มีความเป็นอุตสาหกรรมเปรียบได้เหมือนการบริโภคแบบฟุ่มเฟือยของผู้คน โคนมีการใช้เทคนิคการถ่ายภาพ ถ่ายภาพสถานที่ต่างๆที่มีความเป็นสังคมนิยมที่ใช้สร้างสรรค์ผลงาน ภาพพิมพ์ ซิลค์สกรีน เป็นตัวกำหนด วิธีคิดสร้างสรรค์ผลงาน

บทที่ 2

ที่มาและแนวความคิดสร้างสรรค์

จากการที่ข้าพเจ้าได้ใช้ชีวิตอยู่ในสภาพแวดล้อมของสังคมเมือง ที่มีชีวิตความเป็นอยู่ที่แตกต่างกัน โดยเฉพาะสังคมของผู้คนที่มิอันจะกินหรือสังคมที่มีฐานะ ซึ่งย่อมมีค่านิยมที่หรูหรา มีระดับมากกว่าผู้คนตามชนบท สิ่งเหล่านี้ล้วนเป็นที่มาและสะท้อนถึงปัญหาการใช้ชีวิตอย่างฟุ่มเฟือยของผู้คนในยุคนี้เป็นอย่างมาก ท่างกลางเศรษฐกิจที่ตกต่ำ แต่สังคมกลับมีค่านิยมบริโภค และการจับจ่ายใช้สอยกันอย่างฟุ่มเฟือย ซึ่งล้วนเป็นสิ่งที่เชื่อมโยงและนำไปสู่ปัญหาทางเศรษฐกิจและสังคมกันมากขึ้น เช่น ปัญหาสินค้าราคาแพง พืชและผักมีราคาตกต่ำ พ่อค้าแม่ค้าไม่สามารถสร้างกำไรจากผลผลิตที่ได้นำมาขาย แต่พ่อค้าคนกลางกลับได้นำเอามาขายให้ผู้บริโภคที่มีฐานะในอีกราคาหนึ่ง ทำให้เสียสมดุลในเรื่องของการตลาดและการบริโภค ตามมา

ข้าพเจ้าได้นำเอาประสบการณ์ตรงของข้าพเจ้า ที่ได้รับมาจากสังคมเมืองในปัจจุบันที่มีความต้องการแบบเกินความจำเป็นต้องผู้บริโภค มันทำให้ก็ค่านิยมแบบผิดๆ หรือการบริโภคแบบฟุ่มเฟือยของสังคมเมืองปัจจุบัน จึงทำให้เกิดการสร้างสรรค์ของผลงานและนำไปสร้างให้เป็นงานศิลปะ โดยมุ่งเน้นถึงเรื่องราวของสังคมเมืองเป็นประเด็นหลัก แสดงออกถึงความฟุ่มเฟือยสิ้นเปลืองของผู้บริโภค ข้าพเจ้าสร้างสรรค์ของความรู้เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมรอบๆ ของ สังคมเมืองด้วย ได้สังเกตความรู้สึกและอารมณ์ของผู้ที่กำลังเสพความเป็นค่านิยมแบบไม่ได้คำนึงถึงความสิ้นเปลืองหรือว่ามันจะฟุ่มเฟือยไปหรือป่าว ข้าพเจ้าจริง ได้รับแรงจูงใจที่จะคิดสร้างสรรค์ผลงานออกมาให้สะท้อนให้เห็นมุมมองสังคมเมืองที่มีการบริโภคแบบสิ้นเปลืองและฟุ่มเฟือย ข้าพเจ้าจึงหยิบยกเรื่องราวสังคมเมืองขึ้นมาถ่ายทอดและสามารถสื่อความหมายออกมาได้

2.1 อิทธิพลที่ได้รับ

พัฒนาการของการบริโภคนิยม

อิทธิพลของลัทธิบริโภคนิยม ทำให้การบริโภคของผู้คนเปลี่ยนไป ดังจะเห็นได้ว่าในช่วงแรก ๆ ที่ลัทธินี้ยังไม่แพร่หลาย สินค้าที่วางขายในท้องตลาดมักเป็นสินค้าที่จำเป็นแก่การดำเนินชีวิต นอกจากอาหาร ก็ได้แก่ เสื้อผ้า สบู่ ยาสีฟัน ผงซักฟอก หรืออุปกรณ์ในการยังชีพ การโฆษณาในช่วงนี้จะเน้นข้อมูลด้านที่เป็นประโยชน์ใช้สอยของสินค้า เช่น ความคงทน ความสะอาด ราคาย่อมเยา ฯลฯ

ต่อมาสินค้าตามท้องตลาดจะเขยิบมาเป็นสิ่งอำนวยความสะดวกหรือให้ความเพลิดเพลินเป็นหลัก เรียกอีกอย่างว่าสินค้าฟุ่มเฟือย การโฆษณาจะเน้นสรรพคุณที่ให้ความสุขทางกาย เช่น อร่อย สบาย สบาย กล้าวอีกนัยหนึ่งคือมุ่งปรนเปรออายตนะทั้งห้า หากประโยชน์ใช้สอยของสินค้าเรียกว่า “คุณค่าแท้” สรรพคุณที่ปรนเปรอประสาททั้งห้า ก็คือ “คุณค่าเทียม”

ซึ่งเป็นช่วงที่ลัทธิบริโภคนิยมพัฒนาแพร่หลาย สินค้าที่วางขาย แม้จะยังเป็นวัตถุรูปธรรมอยู่ แต่สิ่งที่เป็น “จุดขาย” จริง ๆ ก็คือ ภาพลักษณ์หรือสัญลักษณ์ที่ติดมากับสินค้า (เช่น ความทันสมัย ความภูมิฐาน ความมีเสน่ห์) มาถึงตอนนี้ผู้คนไม่ได้บริโภคเพราะปรารถนาความเพลิดเพลินสะดวกสบายทางกาย แต่ยังต้องการมากกว่านั้น คือเพื่อตอบสนองความต้องการที่จะเป็นอะไรบางอย่าง เช่น เป็นคนฉลาดทันยุค มีบุคลิกมาดมั่น หรือทรงเสน่ห์ การโฆษณาจะไม่เน้นคุณสมบัติทางกายภาพของสินค้า (เช่น รวดเร็ว คงทน สบาย อร่อย อ่อนนุ่ม) แต่จะเน้นบุคลิกลักษณะของบุคคลที่เป็นนายแบบหรือนางแบบ (ที่เรียกว่าฟรีเซนต์อร์) เป็นการนำเอาภาพลักษณ์ที่พึงปรารถนามาผูกติดกับสินค้าอย่างแนบแน่น เพื่อให้ผู้ชมเกิดภาพประทับใจว่าบุคลิกลักษณะเช่นนั้นก็จะบังเกิดขึ้นกับตนด้วยหากบริโภคสินค้านี้ดังกล่าว บางครั้งโฆษณาก็จะเน้นถึงความรู้สึกของฟรีเซนต์อร์ว่ามีความสุขใจเพียงใดเมื่อได้ใช้สินค้านั้น ทั้งนี้เพื่อกระตุ้นให้ผู้ชมที่อยากมีความสุขเช่นนั้นบ้าง เกิดแรงปรารถนาที่จะซื้อหาสินค้านี้ดังกล่าวมาบริโภค พึงสังเกตว่าสินค้าที่โฆษณาอย่างแพร่หลายหรือเป็นที่นิยมในตลาดระดับบน มักได้แก่ เสื้อผ้า รองเท้า กระเป๋าถือ เครื่องสำอาง ครีมบำรุงผิว หรือไม้ก็เป็นสินค้าที่บริโภคหรือใช้สอยในที่สาธารณะ เช่น โทรศัพท์มือถือ เครื่องเล่นMP3 หรือ รถยนต์ ทั้งนี้เพื่อแสดงตัวตนที่พึงปรารถนาให้ผู้อื่นได้เห็น

พร้อมกันนั้น สินค้าที่ได้รับความนิยมแพร่หลายอีกอย่างหนึ่งก็คือ สินค้าที่เป็นนามธรรม เช่น บริการ หรือประสบการณ์ ได้แก่ ความบันเทิง กีฬา การท่องเที่ยว หรือการร่วมเป็นส่วนหนึ่งของเหตุการณ์ที่น่าประทับใจ (อาทิ ฟุตบอลโลก โอลิมปิก) เรียกอีกอย่างว่าเป็น “สินค้าทางวัฒนธรรม” สินค้าชนิดนี้แม้จะเกี่ยวข้องกับสัญลักษณ์ คุณค่า หรือประสบการณ์ทางจิตใจมาก แต่ก็มี “จุดขาย” ก็คือคนดัง เช่น นักกีฬา นักร้อง ดารา ความสำคัญของบุคคลเหล่านี้มีได้อยู่ที่ชื่อเสียงอัน

โด่งดังที่สามารถดึงดูดความสนใจของลูกค้าเท่านั้น บุคลิกลักษณะหรือความสามารถอันโดดเด่นของเขาเหล่านั้นก็มีความสำคัญด้วยเช่นกัน เพราะใครต่อใครก็ฝันอยากจะมีบุคลิกลักษณะหรือความสามารถดังกล่าว การเข้าไปมีส่วนร่วมในเหตุการณ์ที่คนดังเหล่านี้เกี่ยวข้องเป็นส่วนหนึ่งในการตอบสนองความฝันดังกล่าว และถ้าจะให้ดียิ่งกว่านั้นก็คือซื้อสินค้าที่มีลายเซ็นของคนดังเหล่านั้น หรือ ไม่ก็ซื้อข้าวของเครื่องใช้ที่คนดังเหล่านั้นเคยใช้มาก่อน (เช่น เสื้อผ้า รองเท้า) ด้วยเหตุนี้จึงไม่น่าแปลกใจที่มีคนไทยพร้อมจะเสียเงินเป็นแสนเพื่อซื้อเสื้อฟุตบอลหรือกางเกงใน(ใช้แล้ว) ของเว็ค เบคแคม วัตถุเหล่านี้สำหรับคนจำนวนไม่น้อยมีความหมายต่อจิตใจมากไม่ต่างจากวัตถุมงคลหรือสิ่งศักดิ์สิทธิ์เลยทีเดียว

เสื้อนั้นทำด้วยอะไร ใต้อบายหรือไม่ สวยหรือเปล่า ไม่สำคัญเท่ากับลายเซ็นที่อยู่บนเสื้อ (รวมทั้งความหมายที่ให้แก่เสื้อตัวนั้น) ฉะนั้นใครก็ตามที่ซื้อสินค้าจะผลิตจากอะไร มีคุณสมบัติอย่างไร ก็ไม่สำคัญเท่ากับยี่ห้อหรือแบรนด์ที่ประทับลงบนสินค้านั้น เมื่อสังคมบริโภคพัฒนามาถึงจุดนี้ ยี่ห้อหรือแบรนด์จะมีความสำคัญต่อผู้คนมากกว่าคุณสมบัติทางกายภาพของสินค้าด้วยซ้ำ

ทั้งนี้เพราะยี่ห้อหรือแบรนด์นั้นเป็นสัญลักษณ์หรือตัวแทนคุณสมบัติบางอย่างที่ผู้บริโภคปรารถนาจะมีไว้กับตัว ดังได้กล่าวแล้วว่า เมื่อมีสิ่งเสพสิ่งบริโภคมาปรนเปรอมากมาย ความต้องการของผู้บริโภคจะไม่พอใจเพียงแค่ความสะดวกสบายทางกายหรือความเพลิดเพลินทางประสาททั้งห้าเท่านั้น หากยังต้องการมากกว่านั้น ซึ่งเป็นเรื่องของความสุขทางใจเป็นสำคัญ ได้แก่การได้เป็นอะไรบางอย่าง ที่พึงปรารถนา หากความต้องการสิ่งเสพมาปรนเปรอทางประสาททั้งห้า เรียกว่า กามตัณหา ความต้องการที่จะเป็นอะไรบางอย่างที่พึงปรารถนา ก็เรียกว่า ภวตัณหา

ยี่ห้อหรือแบรนด์มีความสำคัญในสังคมบริโภค ก็เพราะผู้คนเชื่อว่ามันสามารถตอบสนองภวตัณหาได้ หากเป็นยี่ห้อหรือแบรนด์ชื่อดัง เพราะยี่ห้อเหล่านี้จะถูกสร้างขึ้นมาให้เป็นสัญลักษณ์แทนคุณสมบัติบางอย่างที่ผู้คนอยากมีอยากเป็น เช่น เป็นสัญลักษณ์แทนความทันสมัย ความมีรสนิยม ความฉลาดปราดเปรียว หรือถูกนำมาเชื่อมโยงแนบแน่นกับความเก่ง ความเป็นผู้ชนะ ความเป็นไทย ทั้งนี้โดยอาศัยการ โฆษณา (เช่น นำเสนอสินค้าตัวนั้นคู่เคียงกับวัฒนธรรมไทย หรือให้คนเก่งคนดังมาเป็นพรีเซนเตอร์สินค้าตัวนั้น) โฆษณาที่ประสบความสำเร็จ ย่อมทำให้ผู้คนรู้สึกในส่วนลึกทันทีว่าตนได้เป็นอะไรบางอย่างที่พึงปรารถนาเมื่อได้บริโภคสินค้าที่มียี่ห้อหรือแบรนด์เนมดังกล่าว มีสินค้าหลายชนิดที่ประสบความสำเร็จในการสร้างความรู้สึกดังกล่าว ผลก็คือวัยรุ่นจำนวนไม่น้อยไม่ได้กิน ใค้กหรือแมคโดนัลด์เพราะความอร่อย แต่เพราะต้องการเป็นคนทันสมัย ไม่ได้ใส่รองเท้าไนกี้เพราะนุ่มเท้าหรือใช้ทน แต่เพราะอยากเป็นผู้ชนะอย่างไทเกอร์ วูดส์ หรือไมเคิล จอร์แดน ไม่ได้กินกาแฟสตาร์บัคเพราะรสชาติ แต่เพราะต้องการเป็นคนรุ่นใหม่ที่กำลังล้ำยุคมีระดับ ไม่ได้สะพายกระเป๋าหลุยส์วิตตองเพราะสวยหรือทน แต่เพราะอยากมีบุคลิกมาดมัน เปี่ยมรสนิยม แต่รู้สึกเช่นนั้นอยู่คนเดียวยอมไม่พอ ย่อมอยากให้คนอื่นรู้สึกทำนองเดียวกันด้วย ดังนั้นจึงต้องบริโภคยี่ห้อหรือแบรนด์ดัง ๆ ที่ใคร ๆ ก็รู้จัก ถึงตรงนี้ยอมเห็นได้ชัดว่าผู้คนโดยเฉพาะนัก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บริโภคระดับสูง ไม่ได้ซื้อสินค้า แต่ซื้อยี่ห้อ ไม่ได้บริโภคคุณสมบัติทางกายภาพของสินค้า แต่บริโภคสัญลักษณ์หรือคุณค่าทางนามธรรมที่ผูกติดมากับยี่ห้อ

บริษัทผู้ผลิตสินค้าจำนวนไม่น้อยจับความต้องการดังกล่าวได้เป็นอย่างดี จึงเปลี่ยนแนวทางจากการผลิตสินค้า มาเน้นที่การผลิตภาพลักษณ์หรือสร้างคุณค่าทางนามธรรมให้แก่ผลิตภัณฑ์แทน เช่น ไนกี้ประกาศว่าไม่ได้ตนเป็น บริษัทรองเท้า แต่เป็น “บริษัทกีฬา” และไม่ได้ขายรองเท้า แต่มุ่ง “เพิ่มพูนชีวิตผู้คนผ่านกีฬาและการออกกำลังกาย” ดีเซล ประกาศว่าไม่ได้ขายกางเกงยีน แต่ขายสไตล์ในการดำเนินชีวิตที่ทันสมัย ส่วนบอดี้อุปกรณ์ประกาศว่าตนไม่ได้ขายเครื่องสำอาง แต่เป็นผู้นำเสนอปรัชญาเกี่ยวกับสิทธิสตรี การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม และธุรกิจที่มีจริยธรรม แม้แต่ไอบีเอ็มก็ประกาศว่าไม่ได้ขายเครื่องคอมพิวเตอร์ แต่ขาย “คำตอบทางธุรกิจ” (business solutions) การเปลี่ยนแนวทางดังกล่าวทำให้ผลิตภัณฑ์ของบริษัทเหล่านี้มีภาพลักษณ์ที่ดีและพลอยทำให้ผู้บริโภครู้สึกว่าคุณภาพผลิตภัณฑ์ที่ดีหรือเป็นอะไรที่ดี ๆ ตามไปด้วย

การให้ความสำคัญกับแบรนด์หรือภาพลักษณ์ของสินค้ามากกว่าตัวสินค้า ปัจจุบันมาถึงขั้นที่บางบริษัททั้ง ๆ ที่ยังไม่ได้ออกตัวสินค้าเลย แต่ก็วางแผนสร้างภาพลักษณ์ของสินค้านั้นทั้งวางแผนโฆษณาล่วงหน้าก่อนแล้ว ตัวอย่างที่โด่งดังไปทั่วโลกคือ แอบโซลิวต์ (Absolut) ซึ่งเป็นเหล้าวอดก้าผลิตในประเทศสวีเดน ทั้งนี้เพราะผู้ผลิตเหล้าดังกล่าวรู้ว่าผู้บริโภคไม่ได้ซื้อสินค้าเพราะคุณสมบัติทางกายภาพของมัน แต่เพราะต้องการเสภาพลักษณ์หรือยี่ห้อที่ติดมากับสินค้ามากกว่า ดังมีการทดลองว่า เมื่อนำเหล้ายี่ห้อต่าง ๆ มาใส่ในขวดเปล่าที่ไม่ติดยี่ห้อ ๆ ผู้ชิมจะไม่สามารถแยกแยะได้เลยว่าแต่ละยี่ห้อแตกต่างกันอย่างไร ความแตกต่าง (ที่คิดว่ามี) นั้นเป็นเรื่องของความรู้สึก(หรือการปรุงแต่งไปเอง)มากกว่า พอเปลี่ยนยี่ห้อ ก็รู้สึกว่ารสชาติเปลี่ยนไปแล้ว ข้อสรุปของนักโฆษณาก็คือ “ทุกอย่างเป็นเรื่องของภาพลักษณ์” ด้วยแนวคิดทางการตลาดเช่นนี้ แอบโซลิวต์ซึ่งมีภาพลักษณ์ของคนมีรสนิยมทันสมัย หัวสูงในทางศิลปะ จึงได้รับความนิยมอย่างมากในสหรัฐอเมริกาและยุโรป

บริโภคนิยมกับวิถีชีวิตที่เปลี่ยนไป

ปัจจัยสำคัญที่ทำให้สังคมบริโภคและลัทธิบริโภคนิยมเกิดขึ้นได้ก็คือ ความก้าวหน้าทางอุตสาหกรรมซึ่งทำให้มีผลผลิตอย่างล้นเหลือ ครอบงำที่ผู้คนยังมีความประหยดมัธยัสถ์ บริโภคเท่าที่จำเป็น อยากริโภคอะไรก็ผลิตด้วยตนเอง สินค้าก็จะต้องล้นตลาด ดังนั้นผู้ผลิตจึงพยายามกระตุ้นให้ผู้บริโภคเพิ่มขึ้น และมีความต้องการสินค้าใหม่ ๆ อยู่เสมอ โดยเฉพาะสิ่งที่ไม่จำเป็นต่อชีวิต สินค้าฟุ่มเฟือยถูกสร้างภาพให้ผู้บริโภคเห็นว่า เป็นสิ่งจำเป็นขึ้นมา เช่น ช่วยให้มีชีวิตสะดวกสบายมากขึ้น มาตรฐานชีวิตสูงขึ้น ทัดหน้าเทียมตาผู้อื่น วิธีการสำคัญที่ใช้กระตุ้นความต้องการใหม่ ๆ ดังกล่าวได้แก่ การโฆษณา แต่ทั้งหมดนี้จะเกิดขึ้นได้ยาก หากไม่ได้รับการ

สนับสนุนจากรัฐบาล รัฐบาลเกือบทุกประเทศในปัจจุบันมีบทบาทอย่างมากในการกระตุ้นการบริโภคของประชาชน เพราะเชื่อว่าจะทำให้อุตสาหกรรมขยายตัว คนมีงานทำมากขึ้น ผลโดยรวมก็คือเศรษฐกิจของประเทศขยายตัวเพิ่มขึ้น

ผลกระทบจากบริโภคนิยม

สังคมบริโภคแม้จะช่วยให้ผู้คนส่วนใหญ่ปลอดภัยจากความยากจนและความขาดแคลนมีชีวิตที่สะดวกสบายมากขึ้น มีเสรีภาพในการบริโภคมากขึ้น แต่วิถีชีวิตและทัศนคติแบบบริโภคนิยมดังกล่าวข้างต้น ได้ก่อให้เกิดปัญหาต่าง ๆ มากมาย ทั้งในระดับบุคคลและส่วนรวม อาทิ

1. สุขภาพเสื่อมโทรม

ในขณะที่ผู้คนจำนวนไม่น้อยในสังคมดั้งเดิมเผชิญกับความหิวโหยเพราะขาดแคลนอาหาร ในสังคมบริโภคลกลับเต็มไปด้วยผู้ที่เป็น “โรคอ้วน” หรือมีน้ำหนักเกิน ปัจจุบันทั่วโลกมีคนอ้วนถึง 1400 ล้านคน (ขณะที่ผู้ที่ขาดอาหารมี 800 ล้านคน) เฉพาะในเมืองไทย การสำรวจล่าสุดพบว่า คนไทยอายุ ๑๕ ปีขึ้นไป อ้วนลงพุงเกือบร้อยละ 30 หรือประมาณ 12 ล้านคน กล่าวอีกนัยหนึ่ง ทุก 3 คนจะมีคนอ้วนลงพุง 1 คน ขณะที่เด็กเล็กก็เป็นโรคนี้อีกมากขึ้น ด้วยเหตุนี้จึงไม่น่าแปลกใจที่คนไทยเป็นโรคความดันโลหิตสูง ไ้มันในเลือดสูง โรคเบาหวาน และโรคหลอดเลือดตีบตันกันมากขึ้น โรคดังกล่าวเป็นผลจากการบริโภคอาหารมากเกินไปและไร้สมดุล ขณะเดียวกันก็ใช้ชีวิตอย่างสะดวกสบายมากขึ้น คือ ไม่ออกกำลังกาย ไม่ทำงานที่ใช้แรง ใช้เวลาว่างด้วยกรนั้ง ๆ นอน ๆ ดูโทรทัศน์ โรคดังกล่าวจึงมีชื่อเรียกอีกอย่างว่า “โรคขี้เกียจ” กระทรวงสาธารณสุขระบุว่าปัจจุบันมีคนไทยตายเพราะโรคขี้เกียจถึงชั่วโมงละ 9 คน ขณะที่ทั้งโลกมีคนตายเพราะโรคนี้นาทีละ 4 คน

2. สิ่งแวดล้อมถูกทำลาย

การบริโภคอย่างมากมายในปัจจุบันได้ก่อปัญหาแก่ธรรมชาติแวดล้อมอย่างไม่เคยปรากฏมาก่อน นอกจากธรรมชาติจะถูกทำลายไปเนื่องจากการผลิตเพื่อสนองความต้องการที่เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วแล้ว (เช่น การทำลายป่า เพื่อแปรเป็นไร่นาและเขื่อนผลิตไฟฟ้า) ขณะที่เกิดจากการบริโภคยังก่อมลพิษแก่น้ำ อากาศ และผืนดิน โดยเฉพาะพลาสติกและโฟม ซึ่งส่วนใหญ่ถูกใช้เป็นวัสดุภัณฑ์ที่ช่วยให้เกิดความสะดวกในการพกพาหรือขนส่ง กระบวนการผลิตและบริโภคลดังกล่าว ไม่เพียงก่อให้เกิดปัญหาสิ่งแวดล้อมในระดับท้องถิ่น หากยังส่งผลให้เกิดความผันผวนแปรปรวนของธรรมชาติในระดับโลก อาทิ ปรากฏการณ์เรือนกระจก รูโหว่ในชั้นบรรยากาศ เป็นต้น

ปัญหาดังกล่าวทำให้ผู้คนเจ็บป่วยมากขึ้น ทั้งจากมลพิษและโรคนิคมใหม่ ๆ (ซึ่งเคยจำกัดอยู่เฉพาะบางท้องถิ่น) รวมทั้งเดือดร้อนจากดินฟ้าอากาศที่แปรปรวน เช่น ฝนแล้ง น้ำท่วม พายุฝนซึ่งปรากฏถี่ขึ้น ขณะเดียวกันก็ทำให้การผลิตอาหารและทรัพยากรลดลง เช่น จับปลาได้น้อยลง ดิน

ขาดความอุดมสมบูรณ์ ศัตรูพืชมากขึ้น สภาพดังกล่าวโดยเฉพาะปัญหาโลกร้อนนั้น กล่าวได้ว่า
ถูกลามขยายตัวจนกลายเป็นวิกฤตแล้ว

3. ช่องว่างระหว่างคนรวยกับคนจนกว้างขึ้น

ลัทธิบริโภคนิยมนั้นทำให้ผู้คนเห็นแก่ตัวมากขึ้น เพราะต่างคนต่างถือเอาเงินเป็นเป้าหมาย
สูงสุดของชีวิต จึงพยายามแสวงหาประโยชน์ส่วนตนให้ได้มากที่สุด นำไปสู่การเอาเปรียบ
ยิ่งเศรษฐกิจเป็นแบบทุนนิยมเสรี ที่เปิดโอกาสให้คนที่มียาวสาวได้สาวเอา ก็ยิ่งทำให้ผู้ไร้อำนาจ
ไร้การศึกษา หรือไร้โอกาสเข้าถึงทรัพยากร ถูกเอาเปรียบหรือเบียดบังมากขึ้น ผลก็คือ ช่องว่าง
ระหว่างคนรวยกับคนจนกว้างขึ้น ไม่ว่าจะในระดับประเทศหรือระดับโลก ดังเห็นได้ว่าในประเทศไทย
นับแต่ปี 2518 จนถึงปี 2543 กลุ่มประชากรร้อยละ 20 ที่มีรายได้ต่ำสุด มีส่วนแบ่งรายได้ลดลง
จาก 6.05% เป็น 3.89% ขณะที่กลุ่มประชากรร้อยละ 20 ที่มีรายได้สูงสุด มีส่วนแบ่งรายได้เพิ่มขึ้น
จาก 49.24% เป็น 57.7% นั่นคือช่องว่างระหว่างคนรวยกับคนจนได้กว้างขึ้นจาก 8 ต่อ 1 เป็น 14
ต่อ 1 ในระดับโลกก็เช่นกัน นับแต่ปี 2516 จนถึง ปี 2535 ช่องว่างระหว่างประเทศรวยที่สุดกับ
ประเทศจนที่สุด ได้เพิ่มจาก 44 ต่อ 1 เป็น 72 ต่อ 1 และยังคงขยายตัวเช่นนี้ไปเรื่อย ๆ

ลัทธิบริโภคนิยมยังนำไปสู่การใช้ทรัพยากรอย่างไม่เป็นธรรมหรือไม่สมเหตุสมผล ซึ่งเป็น
เหตุให้ความยากจนยังดำรงอยู่ทั่วโลก ทั้ง ๆ ที่โลกนี้มีผลผลิตอย่างสิ้นเหลือ ความไม่สมเหตุสมผล
ในการใช้ทรัพยากรจะเห็นได้จากข้อเท็จจริงที่ว่า ทุกวันนี้มีคนถึง 2,600 ล้านคน (หรือเกือบครึ่ง โลก)
ขาดสาธารณูปโภคพื้นฐาน รวมทั้งน้ำสะอาด และเกือบพันล้านคนอ่านหนังสือไม่ออกและเขียนชื่อ
ตัวเองไม่ได้ ปัญหาเหล่านี้สามารถจัดได้หากใช้งบประมาณ 9,000 ล้านดอลลาร์เพื่อจัดหา
น้ำสะอาดให้แก่ผู้ที่ขาดแคลน และอีก 6,000 ล้านดอลลาร์สำหรับการศึกษาแก่คนทั้งโลก แต่ปรากฏว่า
งบประมาณเพื่อใช้ในการกลับมีไม่เพียงพอ ในทางตรงข้าม ในยุโรปมีการบริโภคไอศกรีมถึงปีละ
11,000 ล้านดอลลาร์ และค่าใช้จ่ายในการซื้อน้ำหอมในยุโรปและสหรัฐอเมริกาสูงถึง 12,000 ล้านดอลลาร์
ค่าใช้จ่ายสำหรับเครื่องสำอางทั่วโลกสูงถึง 18,000 ล้านดอลลาร์ อีก 24,000 ล้านดอลลาร์เป็น
ค่าใช้จ่ายในการซื้อครีมบำรุงผิวทั่วโลก แต่ที่สูงกว่านั้นได้แก่ค่าใช้จ่ายในการซื้อผลิตภัณฑ์บำรุงผิว
จำนวน 38,000 ล้านดอลลาร์

ยิ่งลัทธิบริโภคนิยมกระตุ้นให้ผู้คนนิยมบริโภคสิ่งฟุ่มเฟือยมากเท่าไร ทรัพยากรที่มีค่าก็ถูก
นำไปใช้เพื่อผลิตสิ่งฟุ่มเฟือยมากเท่านั้น แทนที่จะนำไปใช้ในการผลิตสิ่งจำเป็นพื้นฐานสำหรับ
ผู้คนอีกมากมายที่ขาดแคลนอยู่ทั่วโลก ทำให้ผู้ยากไร้ถูกปล่อยทิ้งไว้ในกองทุกข์ชั่ววนาปี

4. ปัญหาสังคมเพิ่มมากขึ้น

ความโลภและการมุ่งแสวงหาประโยชน์ส่วนตน นอกจากจะนำไปสู่การเอาเปรียบ
กันแล้ว ยังเป็นสาเหตุสำคัญของการเกิดอาชญากรรม เช่น การลักขโมย การปล้นจี้ ประเทศไทยซึ่ง
ครั้งหนึ่งเคยได้รับการยกย่องว่าเป็นเมืองที่สงบ ปลอดภัย ผู้คนมีน้ำใจ แต่ปัจจุบันกลับได้ชื่อว่าเป็น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประเทศที่อันตรายที่สุดประเทศหนึ่งในโลก จากการสำรวจของบริษัทประกันภัยระดับโลก (AVIVA) โดยสอบถามความเห็นของนักท่องเที่ยวยุโรปจำนวน 60,000 คนเกี่ยวกับอันตรายในประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก ปรากฏว่าเมืองไทยติดอันดับหนึ่งในเรื่องการลักขโมย และติดอันดับสองในด้านการชิงทรัพย์โดยใช้ความรุนแรง มิใช่แต่นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติเท่านั้น คนไทยก็ประสบอันตรายดังกล่าวด้วยเช่นกัน ดังเป็นข่าวรายวันจนกลายเป็นธรรมดาไปแล้ว

นอกจากการปล้นจี้ ลักขโมย และทำร้ายกันแล้ว ยังมีการคอร์รัปชันกันอย่างคึกคักในทุกวงการ ตั้งแต่ระดับหมู่บ้านถึงระดับชาติ และที่เกี่ยวข้องอย่างแยกไม่ออกจากบริโภคนิยม ก็คือปัญหาการระบาดของอบายมุข อาทิ เหล้า บุหรี่ ยาเสพติด การพนัน และโสเภณี ทุกวันนี้ประเทศไทยติดอันดับ 1 ใน 5 ของประเทศที่บริโภคสุราสูงที่สุดในโลก อีกทั้งยังขึ้นชื่อในเรื่องยาเสพติด ขณะที่การพนันในทุกรูปแบบแพร่หลายทุกหย่อมหญ้า ก่อให้เกิดปัญหาหนี้สิน ความยากจน และการก่ออาชญากรรมตามมา ไม่จำเป็นต้องเอ่ยถึงการขายบริการทางเพศ ซึ่งระบาดไปถึงนักเรียนและนักศึกษา และโยงไปถึงปัญหาอื่น ๆ อีก เช่น การท้องก่อนวัยเรียนและการทำแท้ง ซึ่งปัจจุบันมีถึงวันละ 1,000 ราย ทุก ๆ 10 นาที มีเด็กวัยรุ่นมาทำคลอด ขณะเดียวกันก็มีทารกถูกทิ้งเฉลี่ยวันละ 3 คน

5. ความสัมพันธ์รัวฉาน

ลัทธิบริโภคนิยมมีผลกระทบต่อความสัมพันธ์ในครอบครัว ความต้องการบริโภคสิ่งฟุ่มเฟือยอย่างไม่รู้จักหยุดหย่อน ทำให้ผู้คนให้ความสำคัญกับการหาเงิน จนละเลยความสัมพันธ์ภายในครอบครัว หรือไม่มีเวลาให้กับเรื่องดังกล่าว พ่อแม่ลูก โดยเฉพาะในเมืองใหญ่ ๆ แทบจะไม่มีเวลาอยู่พร้อมหน้ากัน เพราะพ่อแม่ต้องออกไปทำงานแต่เช้าและกลับบ้านเมื่อมืด พ่อแม่ถึงร้อยละ 43 ในกรุงเทพฯ ยอมรับว่าแต่ละวันมีเวลาทำกิจกรรมร่วมกับลูกเพียง 1-3 ชั่วโมงเท่านั้น หลายครอบครัวทดแทนความเหินห่างด้วยการใช้วัตถุหรือเงินเป็นเครื่องแสดงความรัก แต่บ่อยครั้งกลับทำให้ความสัมพันธ์เลวร้ายลง ยิ่งหันไปพึ่งเทคโนโลยีเป็นสื่อกลาง (เช่น เลี้ยงลูกทางโทรศัพท์มือถือ) ก็กลับทำให้เหินห่างกันมากขึ้น การให้ความสำคัญกับเงินและวัตถุ ทำให้หลายครอบครัวถึงกับหย่าร้างกัน ปัจจุบันการหย่าร้างมีสูงถึง 1 ใน 4 ของผู้ที่จดทะเบียนแต่งงานกัน และถึงแม้จะไม่ได้หย่าร้างกัน การแยกกันอยู่ก็มีมากขึ้น ปัญหาดังกล่าวมิได้เกิดขึ้นในเมืองเท่านั้น ในชนบท พบว่ามีเด็กถึงร้อยละ 30 ที่ไม่ได้อยู่กับพ่อแม่หรือพ่อแม่แยกทางกัน

ไม่เพียงความสัมพันธ์ในครอบครัวเท่านั้น เงินยังเข้ามามีบทบาทในความสัมพันธ์ชนิดอื่น ๆ ด้วย เช่น ความสัมพันธ์ในชุมชน ความสัมพันธ์ระหว่างมิตรสหาย ความสัมพันธ์ระหว่างครูกับศิษย์ และระหว่างหมอกับคนไข้ น้ำใจ ความรัก และความปรารถนาดีเลือนหายไป เพราะมีผลประโยชน์มาแทนที่ จะมาสัมพันธ์กันก็ต่อเมื่อมีผลประโยชน์เกี่ยวข้อง ไม่เช่นนั้นก็ต่างคนต่างอยู่

6. ความทุกข์ในจิตใจเพิ่มมากขึ้น

สังคมบริโภคแม้จะเต็มไปด้วยสิ่งบันเทิงเริงรมย์และให้ความเพลิดเพลิน แต่ปรากฏว่าผู้คนกลับมีความเครียดและความวิตกกังวลสูงมาก ในประเทศไทย ยาที่ขายดีที่สุดคือยาคลายเครียด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รวมทั้งยานอนหลับ ดังจะเห็นได้ว่าตามโรงพยาบาลชุมชนพบว่ามีการสั่งยาคลายเครียดหรือยาที่ออกฤทธิ์ต่อจิตประสาทราว 1 ใน 4 ของใบสั่งยาทั้งหมด ส่วนในกรุงเทพมหานครและภาคกลางก็พบว่ามีการใช้ยาคลายเครียดเพิ่มสูงขึ้นมาก ในช่วงเวลาเพียง 2 ปี คือระหว่างปี 2544 ถึง 2546 มีการใช้ยาคลายเครียดเพิ่มขึ้น 4 เท่าตัว คือจาก 167 ล้านเม็ด เพิ่มเป็น 705 ล้านเม็ด

ลัทธิบริโภคนิยมนั้นจะสามารถกระตุ้นให้ผู้คนเกิดความต้องการสิ่งใหม่ ๆ ได้ก็ควรเริ่มต้นจากการทำให้เขารู้สึกไม่พอใจในสิ่งที่ตัวมีและเป็นอยู่ในปัจจุบัน เช่น ทำให้รู้สึกว่าตัวเองอ้วน หรือ อับอายที่มีผิวคล้ำ วงแขนไม่ขาวนวล หรือรู้สึกด้อยที่ไม่มีโทรศัพท์มือถือรุ่นใหม่ แต่เมื่อใดที่เกิดความต้องการสิ่งใหม่ ๆ ตามแรงโฆษณา ก็เกิดความทุกข์ขึ้นมาทันทีเพราะยังไม่สมหวัง ระหว่างที่ขวนขวายเพื่อให้ได้มาก็ทุกข์อีก เพราะต้องเหนื่อยยากเพื่อหาเงินมาซื้อ หากไม่สมหวังก็ยิ่งทุกข์มากขึ้น ครั้นได้แล้ว แม้จะเป็นสุขเพราะสมหวัง แต่ก็ตามมาด้วยความทุกข์อีกเพราะต้องคอยดูแลรักษา และวิตกกังวลว่าจะมีใครมาแย่งหรือขโมยไป

ความอยากนั้นจะคู่กับความวิตกกังวลเสมอ เพราะยิ่งอยากได้มากเท่าไร ก็ยิ่งกลัวที่จะไม่ได้มากเท่านั้น ด้วยเหตุนี้ความวิตกกังวลจึงเป็นสิ่งที่คู่กับลัทธิบริโภคนิยม ยิ่งต้องแข่งขันกับผู้อื่นเพื่อให้ได้เงินและวัตถุที่ปรารถนา ท่ามกลางวิถีชีวิตที่เร่งรีบวุ่นวาย ก็ยิ่งทำให้เกิดความเครียด และเมื่อเกิดความเครียด ก็ยิ่งอยากบริโภคมากขึ้น (เช่น ดูหนัง ฟังเพลง กินเหล้า เที่ยวโสเภณี เล่นการพนัน หรือเสพยา) ซึ่งเท่ากับตกอยู่ในกับดักบริโภคนิยมแน่นหนาขึ้น เพราะการบริโภคเหล่านั้นแก้ปัญหาได้เพียงชั่วคราว ขณะที่อาจสร้างปัญหาใหม่เพิ่มขึ้นมา (เช่น เป็นหนี้สิน สุขภาพเสื่อมโทรม หรือเสพติดมากขึ้น) ซึ่งในที่สุดก็ทำให้เครียดมากขึ้น ส่งผลบั่นทอนสุขภาพ ทำให้เป็นโรค ความดันโลหิต โรคหัวใจ ซึ่งเป็นปัญหาใหญ่ของคนในยุคปัจจุบัน

อาการดังกล่าวจะเลวร้ายมากขึ้น เมื่อมีปัญหาความสัมพันธ์กับผู้อื่น ชีวิตครอบครัวที่ไม่อบอุ่น ความสัมพันธ์ที่เห็นห่างกับเพื่อน ต่างคนต่างอยู่ เกี่ยวข้องกันเฉพาะเมื่อมีผลประโยชน์ ย่อมทำให้ผู้คนมีความเครียด ระวัง รู้สึกโดดเดี่ยวอ้างว้าง ไม่มีใครเป็นที่พึ่งพาได้ จึงไม่น่าแปลกใจที่ในสังคมบริโภค ผู้คนเป็นโรคจิต โรคประสาทกันมากขึ้น รวมทั้งมีอัตราการฆ่าตัวตายที่สูงขึ้นเรื่อย ๆ ในช่วง 3 ปีระหว่างปี 2542 ถึง 2545 คนไทยเป็นโรคจิตเพิ่มขึ้นเกือบเท่าตัว คือเพิ่มจาก 424 เป็น 828 คนต่อประชากรแสนคน และมีปัญหาสุขภาพจิตเกือบ 2 ล้านคน ขณะที่มีการฆ่าตัวตายเฉลี่ย 2 ชั่วโมง 3 คน

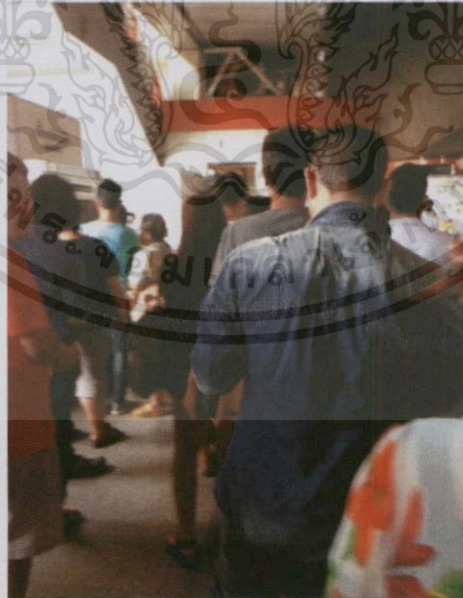
7. ความรู้สึกที่ชีวิตว่างเปล่า ไร้คุณค่า และสับสน

ลัทธิบริโภคนิยมให้สัญญาว่ายังมีสิ่งเสพสิ่งบริโภคมากเท่าไร ชีวิตจะมีความสุขมากขึ้นเท่านั้น แต่หลายคนพบว่าแม้ชีวิตมีความสะดวกสบายมากขึ้น แต่ก็ไม่ได้มีความสุขมากขึ้นเลย ตรงกันข้ามกลับมีความทุกข์เท่าเดิมหรือยิ่งกว่าเดิม ที่แรกก็อาจเข้าใจไปว่าที่ยังทุกข์อยู่เพราะยังมีเงินหรือวัตถุสิ่งเสพไม่มากพอ ดังนั้นจึงดิ้นรนหาเพิ่มอีก แต่ไม่ว่าจะหาเท่าไร ก็ยังไม่รู้สึกเต็มอิ่มหรือพอเพียงเสียที แม้ที่แรกจะดีใจเมื่อได้มาสมอยาก แต่ไม่นานก็รู้สึก “ได้มากเท่านั้น” ใน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

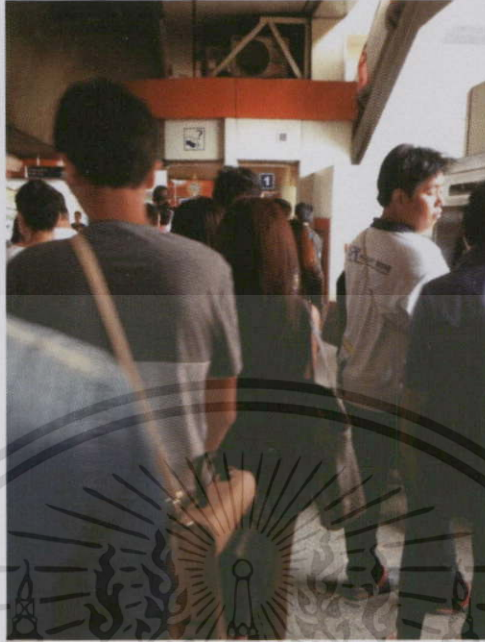
ส่วนลึกของจิตใจจึงเกิดความรู้สึกกว้างเปล่า ทั้ง ๆ ที่รอบตัวเต็มไปด้วยวัตถุสิ่งเสพก็ตาม สภาวะดังกล่าวทำให้หลายคนรู้สึกว่าชีวิตช่างไร้คุณค่า จุดหมายของชีวิตซึ่งเคยคิดว่าอยู่ที่การหาเงินและวัตถุสิ่งเสพให้ได้มาก ๆ นั้น เมื่อพบว่าไม่ใช่ ก็ทำให้รู้สึกเล็งกว้างทันที เพราะไม่รู้ว่าจะเอาอะไรเป็นจุดหมายของชีวิตแทน

พร้อมกันนั้น เมื่อได้เสพอย่างเต็มที่จนถึงจุดหนึ่งก็จะเกิดความสับสนในตัวเองขึ้นมาว่า อะไรคือตัวตนที่แท้จริงของตน ดังได้กล่าวแล้วว่า การบริโภคของคนจำนวนไม่น้อยมีจุดมุ่งหมายก็เพื่อการสร้างตัวตนใหม่ หรือเปลี่ยนตัวตนให้เป็นที่ไปตามใจปรารถนา เช่น เป็นคนทันสมัย เป็นคนมีระดับ เป็นผู้ชนะ บางคนถึงกับผ่าตัดเปลี่ยนแปลงทรวดทรงของตนเพื่อให้เป็น “คนใหม่” ปัญหาก็คือผู้ผลิตซึ่งต้องการขายสินค้าของตน จะกระตุ้นผู้บริโภคให้มีความต้องการตัวตนใหม่ ๆ อยู่เสมอ หรือต้องการตัวตนหลายอย่างในเวลาเดียวกัน เช่น เป็นคนไทยที่นิยมไทย เป็นคนมีบุคลิกมาดมัน มีความเป็นผู้นำ ทันยุคโลกาภิวัตน์ ฯลฯ การเปลี่ยนตัวตนด้วยการบริโภคโดยนัยนี้จึงไม่ต่างจากการเปลี่ยนเสื้อผ้า แต่ยิ่งพยายามเปลี่ยนมากเท่าไร ในที่สุดก็ยังไม่รู้ว่าตัวตนที่แท้จริงของตนคืออะไร อีกทั้งยังสับสนระหว่างสิ่งที่เรียกว่าตัวตนกับภาพลักษณ์ และระหว่างเนื้อหากับรูปแบบ สิ่งที่ตามมาก็คือความแปลกแยกกับตัวเอง

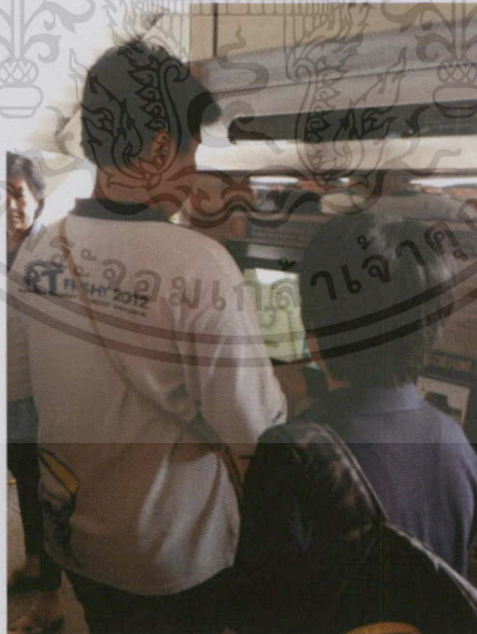

ภาพที่ 1 ภาพถ่ายผู้คนต่อแถวของสังคมเมือง BTS สยาม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2 ภาพถ่ายผู้คนที่ต่อแถวของสังคมเมือง 1 BTS สยาม

ภาพที่ 3 ภาพถ่ายผู้คนที่ต่อแถวของสังคมเมือง 2 BTS สยาม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4 ภาพถ่ายผู้คนที่ต่อแถวของสังคมเมือง 3 BTS สยาม

ภาพที่ 5 ภาพถ่ายผู้คนที่ต่อแถวของสังคมเมือง 4 BTS สยาม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 6 ภาพถ่ายผู้คนต่อแถวของสังคมเมือง 5 BTS สยาม

ภาพที่ 7 ภาพถ่ายผู้คนต่อแถวของสังคมเมือง 6 BTS สยาม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 8 ภาพถ่ายผู้คนแบบมุมสูง paragon

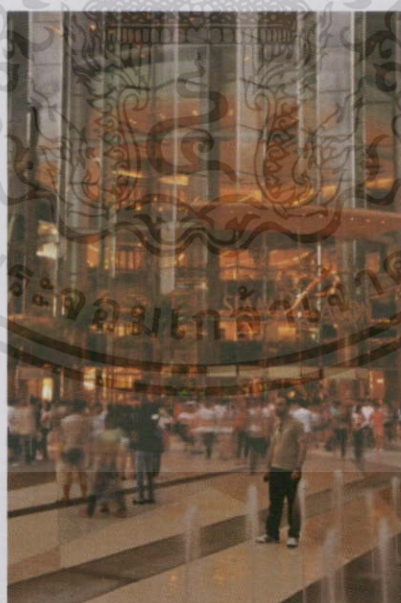

ภาพที่ 9 ภาพถ่ายผู้คนแบบมุมสูง1 paragon

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 10 ภาพถ่ายผู้คนแบบมุมสูง 2 paragon

ภาพที่ 11 ภาพถ่ายกลุ่มคน paragon

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

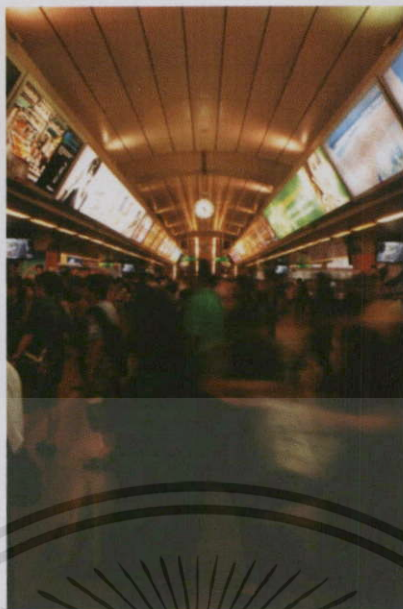

ภาพที่ 12 ภาพถ่ายกลุ่มคน 1 paragon

ภาพที่ 13 ภาพถ่ายกลุ่มคน เคลื่อนไหวที่สถานีรถไฟ BTS

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

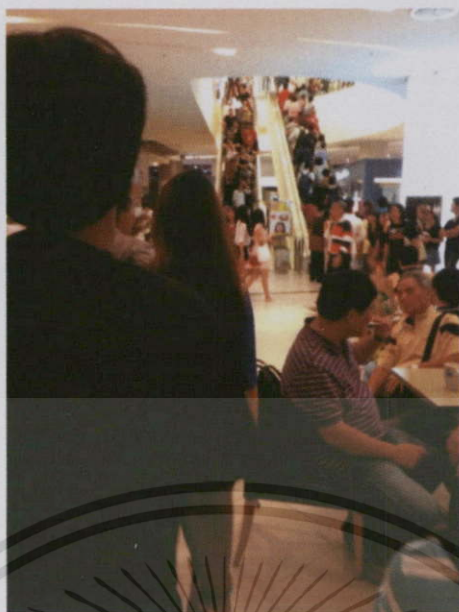

ภาพที่ 14 ภาพถ่ายกลุ่มคน เคลื่อนไหวที่สถานีรถไฟ BTS 1

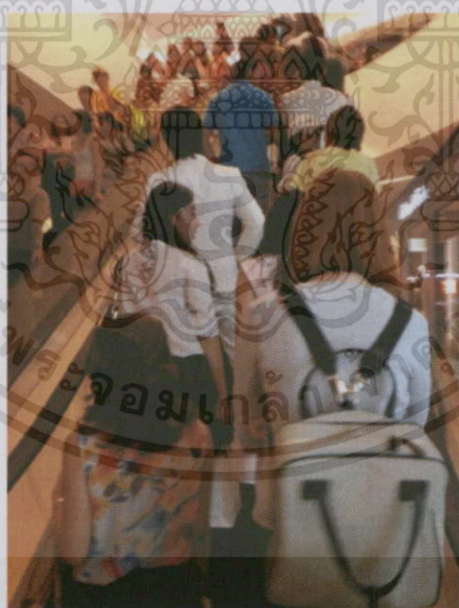

ภาพที่ 15 ภาพถ่ายกลุ่มคนมุมบน paragon

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

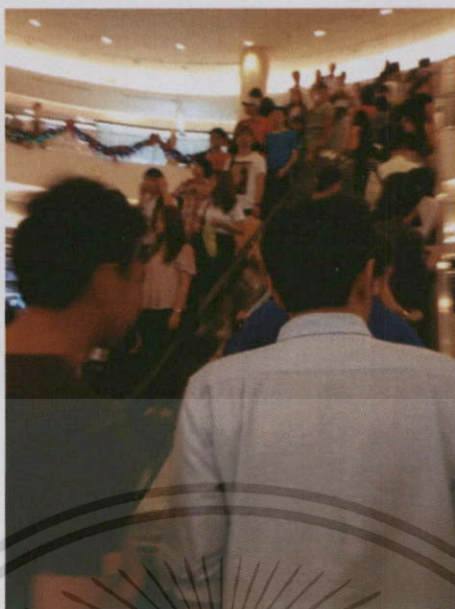

ภาพที่ 16 ภาพถ่ายกลุ่มคนมุมบน 1 paragon

ภาพที่ 17 ภาพถ่ายกลุ่มคนมองแบบมุมเสย paragon

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 18 ภาพถ่ายกลุ่มคนมองแบบมุมเสย paragon

ภาพที่ 19 ภาพถ่ายกลุ่มคน เคลื่อนไหว Siam Discovery

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 20 ภาพถ่ายกลุ่มคน เคลื่อนไหว 1 Siam Discovery

2.3 อิทธิพลที่ได้รับจาก (Armo Movessionv)

Armo Movessionv เกิดเมื่อปี 1986 อายุ 24 ปีเป็นชาวอเมริกันปัจจุบันพักอาศัยและทำงานในแคลิฟอร์เนียเขามีความสนใจหลงใหลในเรื่องรูปทรงและสีตันในงานจำพวกศิลปะข้างถนนหรือศิลปะตามตัวเมืองตลกขบขันตั้งแต่เด็กจนกลายเป็นลักษณะในตัวตนของเขาในปัจจุบัน โดยศิลปินได้มีจุดมุ่งหมายที่จะผสมผสานศิลปะสื่อใหม่กับงานจิตรกรรมสมัยใหม่ในพื้นที่เปิดกว้างหรือลักษณะเป็นตลกขบขัน Armo ได้ทำการผสมผสานลักษณะโครงสร้างทางศิลปะของทั้งสองแบบด้วยการจัดสร้างงานให้มีสีสันสดใส แน่น และมีลักษณะของความเป็นข้างถนน ตลกขบขันแบบสมัยใหม่ศิลปินนั้นรับแรงบันดาลใจในวิธีการวาดรูปมาจากงานสื่อผสมของ Robert Rauschenberg ผสมเข้ากับงานจากแก้วของ Dale Chihuly ตัวศิลปินทำงานทั้งในบนผืนผ้าแคนวาสและบนพื้นที่ขนาดใหญ่สำหรับงานจัดวาง โดยเฉพาะทักษะที่หลากหลายของตัวศิลปินนั้นได้มาจากการฝึกฝนอย่างจริงจังในฐานะศิลปินกราฟฟิกและจากการทำงานงานจิตรกรรมข้างถนนแบบสมัยใหม่ที่เขาได้ทำขึ้นเพื่อปลี่ยนแปลงการจัดรูปแบบของงานศิลปะงานของเขาเป็นสไตล์ที่มีชื่อว่า Alta-Modern ซึ่งส่วนใหญ่งานของเขาในปัจจุบันจะอยู่ในรูปแบบบนเฟรมแต่อดีตของเขาก็เคยเป็นกราฟฟิตี้แต่เหตุที่เขาหันหลังให้กับงานบนกำแพงก็เกิดจากกราฟฟิตี้ในประเทศอเมริกาจะเป็นแหล่งต้นกำเนิดของกราฟฟิตี้แต่ระบบของกฎหมายที่มีต่อกราฟฟิตี้ที่สูงขึ้นและเข้มงวดในทุกส่วนไม่ว่าจะอุปกรณ์สีสถานที่ในการพ่นทุกอย่างมันดูยากและไม่ปลอดภัย เขาจึงหิบบงานกราฟฟิตี้มาใส่ลงเฟรม Armo เป็นศิลปินที่ก้าวหน้าทางความคิด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Armo Movession ศิลปินกราฟฟิคี่ชาวอเมริกันกับผลงานที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัว ด้วยฟอร์มของรูปแบบที่มีความเป็นทรงเรขาคณิตซึ่งเกี่ยวกับวิชาการพิมพ์หรือทำตัวพิมพ์ (typographic) บวกกับสีสันที่มีความเป็น ศิลปะประสาทหลอน (psychedelic art) ซึ่งจำกัดความที่ใช้ความพยายามทางศิลปะในการพรรณนาให้เห็นถึงโลกภายในของจิตวิญญาณจะสะท้อนให้เห็นถึงรูปแบบหมุนวนคล้ายคลึงกับการเกิดอาการประสาทหลอนได้รับแรงบันดาลใจมาจากความเข้าใจลึกซึ้งที่ได้จากภาวะที่เกิดขึ้นซึ่งลักษณะงานของเขาส่วนใหญ่มีรสนิยมในการหยิบจับฟอร์มง่ายๆมาออกแบบผสมผสานกัน โดยในงานของเขาจะมีหลายหลายเทคนิคในแต่ละผลงาน เช่น สเปรย์พ่น งานพิมพ์แบบดิจิทัล ปากกาหมึก แม้กระทั่งงานออกแบบกราฟฟิค งานของเขาเป็นแนวงาน ศิลปะประสาทหลอน (typographic) ในรูปแบบกราฟฟิคี่ที่สมบูรณ์แบบทั้งฟอร์มของผลงาน สี รูปแบบงานส่วนใหญ่เป็นภาพที่สร้างขึ้นด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์แบบกราฟฟิค โดยหยิบจับรูปทรงเรขาคณิตมาเพิ่ม ขยาย ยืด ตามรูปแบบการวางองค์ประกอบแบบพุ่งเข้าปะทะต่อคนดูและใส่เทคนิคทางภาพพิมพ์และปากกาหมึกเข้าไปเพิ่มอารมณ์ความรู้สึกภายในของงานอีกด้วย

ข้าพเจ้าได้รับอิทธิพลของ Armo ในรูปแบบองค์ประกอบรูปทรง สี และจังหวะ รูปแบบของสีที่เป็นภาพดิจิทัลและการแตกออกของจังหวะที่มาแบบลงตัว ที่ดูปะทะขององค์ประกอบคือรูปทรงที่กระจัดกระจายทับซ้อนกัน เพื่อสะท้อนความรู้สึกสนุกสนาน ตื่นตาตื่นใจด้วยรูปทรงที่เข้ามา ปะทะต่อสายตาคอนดูและสัมพันธ์ทางการรับรู้จากทางสายตาผ่านทางรูปทรงที่ดูลงตัวในงานด้วยการวาดรูป รูปทรง และสี ถ้ำน้ำหนัก เข้าไว้ด้วยกัน ได้กลมกลืนกับบรรยากาศและเนื้อหาที่จะแสดงให้เห็นในผลงานของเขาและยังมีผลต่องานศิลปะ

ภาพที่ 21 head 1 eye detail | Armo Movession

<http://www.flickrriver.com/photos/62304216@N08/popular-interesting/>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 22 <http://flickeflu.com/photos/62304216@N08>

ภาพที่ 23 <http://flickeflu.com/photos/62304216@N08/interesting>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.4 แนวความคิด

จริงหรือค่านิยมในสังคมไทยที่จะนำไปสู่ความเป็นสากลจะต้องนิยามยกย่องวัตถุ ความมั่นคง หรือหาฟุ่มเฟือยไม่ยึดมั่นในสิ่งใดๆ และต้องก้าวให้ทันเทคโนโลยีสมัยใหม่ กลับกันมันก่อให้เกิดการแบ่งชนชั้นขึ้น จากพฤติกรรมขั้นต้นโดยอัตโนมัติ ข้าพเจ้าได้เก็บข้อมูลการถ่ายภาพจากผู้คนในเมืองใหญ่ตามสถานที่ต่างๆ ด้วยความรู้สึกลึกถึงการดิ้นรน วุ่นวาย และเป็นกลุ่มคนที่ไร่วิศทาง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

วิธีดำเนินการสร้างสรรค์

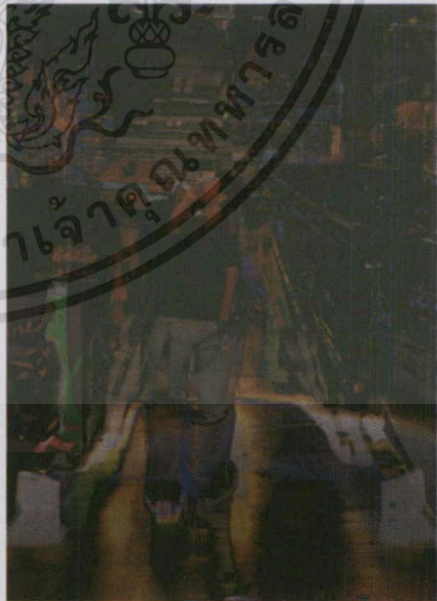
ในการดำเนินการสร้างสรรค์ผลงานข้าพเจ้าได้นำเอาประสบการณ์ตรงของข้าพเจ้า ที่ได้พบในสังคมเมืองซึ่งเป็นภาพที่เห็นได้ว่าสังคมเมืองเป็นสังคมที่มีการดิ้นรนแข่งชิงหรือการอยู่รอด โดยได้สะท้อนให้เห็นถึงความแออัดที่เกิดขึ้นในสังคมเมืองและข้าพเจ้าได้มุ่งเน้นถึงการดิ้นรนของชนชั้นกลางถึงชนชั้นล่าง ในชีวิตปัจจุบันมีการแข่งชิงของสังคมเมืองสูงขึ้น จึงทำให้เกิดเป็นแรงจูงใจในการทำงานชุดนี้ขึ้นมาเป็นเรื่องที่อยู่ใกล้ตัวของเรามาก เป็นสิ่งที่ทำให้สังคมเมืองเกิดเป็นค่านิยมต่าง ๆ ที่อยู่สังคมปัจจุบันนี้ข้าพเจ้าจึงหยิบยกประเด็นนี้มาถ่ายทอดออกมาและสื่อความรู้สึกออกมาเป็นงานชุดนี้ ในการดำเนินการสร้างสรรค์พัฒนาการผลงานวิทยานิพนธ์นี้สามารถแบ่งออกเป็น 3 โครงการดังนี้

การพัฒนาสร้างสรรค์ โครงการที่ 1

การพัฒนาภาพร่างโครงการที่ 1 ชุดที่ 1

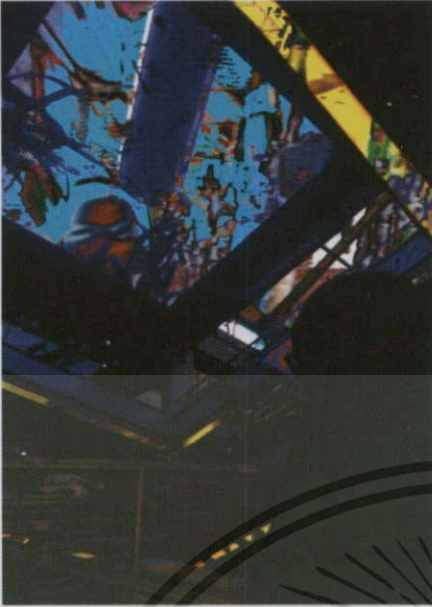

ภาพที่ 24 ภาพร่าง ชั้นที่ 1.1

ภาพที่ 25 ภาพร่าง ชั้นที่ 1.2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 26 ภาพร่าง ชั้นที่ 1.3

ภาพที่ 27 ภาพร่าง ชั้นที่ 1.4

การพัฒนาภาพร่างโครงการที่ 1 ชุดที่ 2

ภาพที่ 28 ภาพร่าง ชั้นที่ 2.1

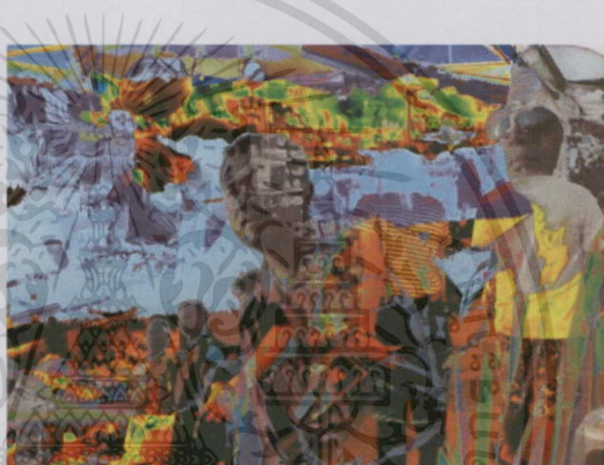

ภาพที่ 29 ภาพร่าง ชั้นที่ 2.2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 30 ภาพร่าง ชั้นที่ 2.3

ภาพที่ 31 ภาพร่าง ชั้นที่ 2.4

การพัฒนาภาพร่างโครงการที่ 1 ชุดที่ 3

ภาพที่ 32 ภาพร่าง ชั้นที่ 3.1

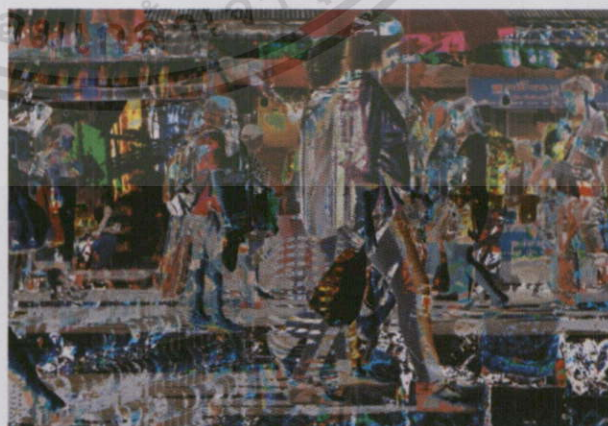
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 33 ภาพร่าง ชั้นที่ 3.2

ภาพที่ 34 ภาพร่าง ชั้นที่ 3.3

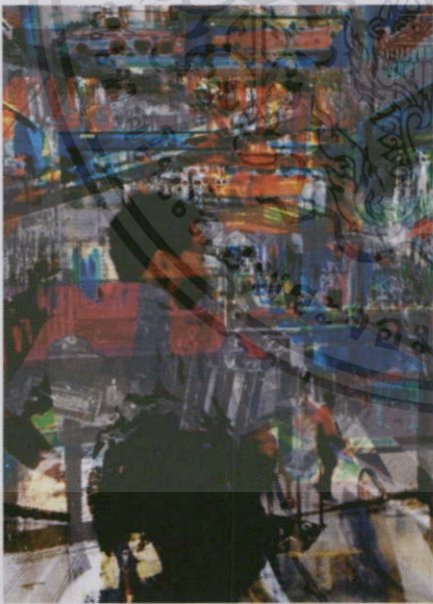
ภาพที่ 35 ภาพร่าง ชั้นที่ 3.4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

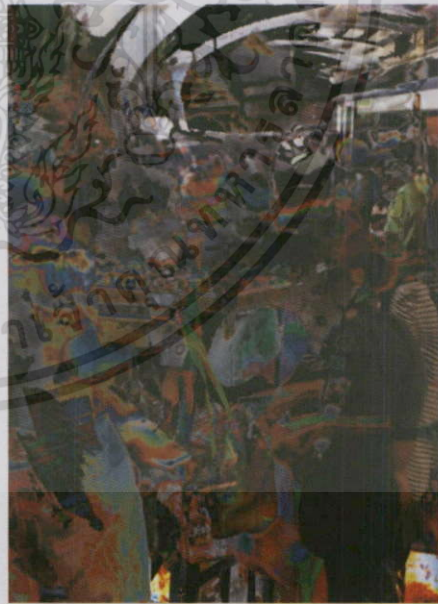
ในผลงานชุดนี้ ข้าพเจ้าได้มีความตั้งใจที่จะเสนอให้เห็นถึงสังคมของคนในเมืองใหญ่ปัจจุบัน สังคมไทยได้มีการเปลี่ยนแปลงไปในแนวทางที่ก่อให้เกิดการแบ่งชนชั้นขึ้น จากพฤติกรรมการสร้างรสนิยมจากเทคโนโลยีสมัยใหม่โดย ข้าพเจ้าได้เก็บข้อมูลทางกายภาพของผู้คนในเมืองกรุง เพื่อสะท้อนถึงชีวิตของผู้คนดำเนินชีวิตไปตามกระแสความมั่งคั่ง หรุหร่า ฟุ่มเฟือย ยึดติดในทุกสิ่ง และ ต้องก้าวให้ทันเทคโนโลยี ซึ่งในภาพร่างชุดที่ 1 ประสบปัญหาอยู่คือ เนื้อหาของเรื่องราวภาพ ยังต้องการความแอ็ดของกลุ่มคนเพิ่มขึ้น จากการทับซ้อนของภาพ หลังจากนั้นนำมาถ่ายทอดรูปแบบงาน 2 มิติ โดยใช้เทคนิคซิลสกรีน ผลงานภาพร่างที่ได้นำมาปฏิบัติงานจริงคือ ภาพร่าง 2.2 และ ภาพร่าง 3.4

การพัฒนาสร้างสรรค์ โครงการที่ 2

การพัฒนาภาพร่างโครงการที่ 2 ชุดที่ 1

ภาพที่ 36 ภาพร่าง ชั้นที่ 1.1

ภาพที่ 37 ภาพร่าง ชั้นที่ 1.2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

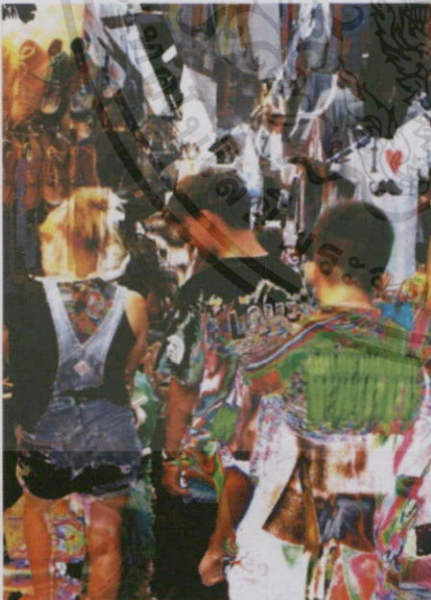

ภาพที่ 38 ภาพร่าง ชั้นที่ 1.3

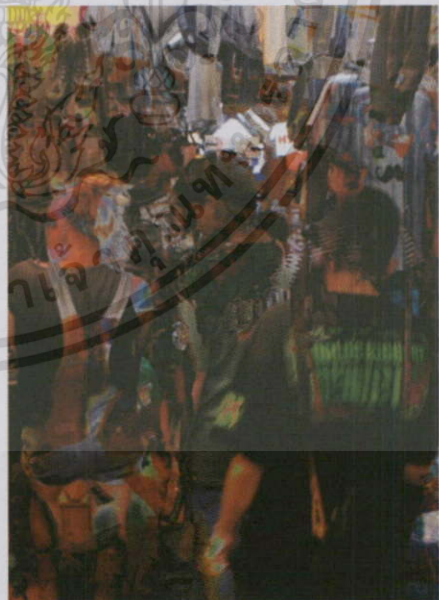

ภาพที่ 39 ภาพร่าง ชั้นที่ 1.4

การพัฒนาภาพร่างโครงการที่ 2 ชุดที่ 2

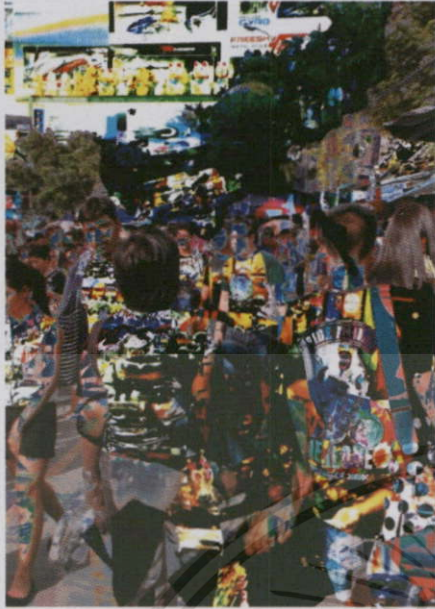

ภาพที่ 40 ภาพร่าง ชั้นที่ 2.1

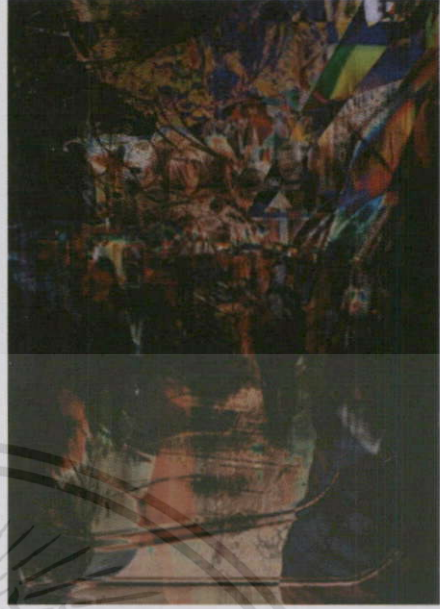

ภาพที่ 41 ภาพร่าง ชั้นที่ 2.2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

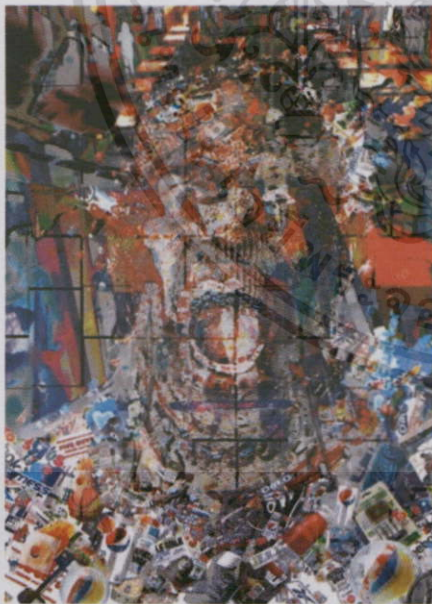

ภาพที่ 42 ภาพร่าง ชั้นที่ 2.3

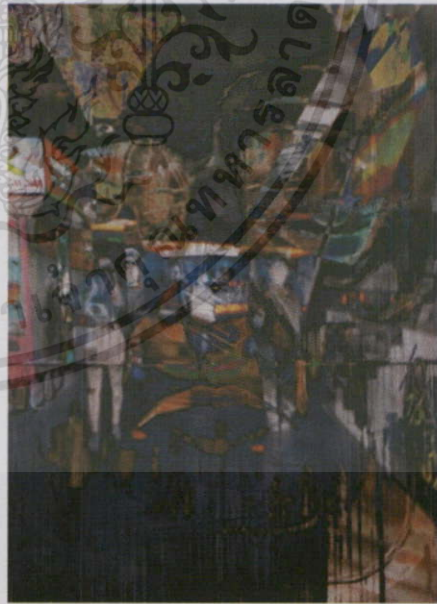

ภาพที่ 43 ภาพร่าง ชั้นที่ 2.4

การพัฒนาภาพร่างโครงการที่ 2 ชุดที่ 3

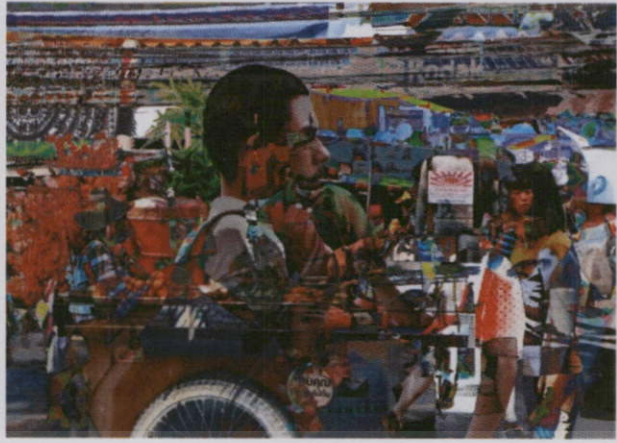

ภาพที่ 44 ภาพร่าง ชั้นที่ 3.1

ภาพที่ 45 ภาพร่าง ชั้นที่ 3.2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 46 ภาพร่าง ชั้นที่ 3.3

ภาพที่ 47 ภาพร่าง ชั้นที่ 3.4

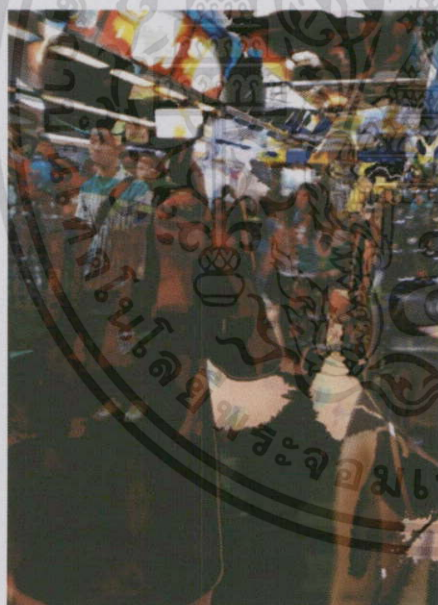
ภาพที่ 48 ภาพร่าง ชั้นที่ 3.5

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

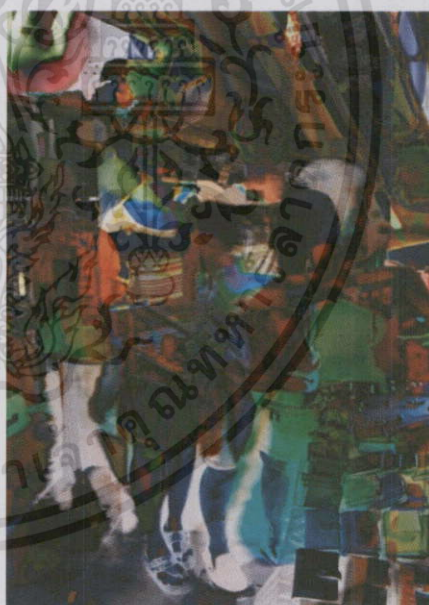
การพัฒนาภาพร่างโครงการที่ 2 นี้ ข้าพเจ้าได้ทำการปรับปรุงแก้ไขปัญหาโครงการที่ 1 ทำให้ภาพร่างชุดที่ 2 นี้ ได้เพิ่มเนื้อหาที่กระชับมากขึ้น โดยการถ่ายภาพในสถานที่ สยาม พารากอน ซีคอน สถานีไฟฟ้าBTS เพื่อให้ได้พฤติกรรมของกลุ่มคน รวมไปถึงการเลือกรูปภาพที่มีความซับซ้อนของภาพและการทับซ้อนของภาพมากขึ้น โดยการใช้เทคนิคการสร้างภาพในโปรแกรมโฟโต้ช้อป และทำการแยกสีทำฟิล์มที่มีระบบขั้นตอนอย่างถูกต้อง ยังมีปัญหาอยู่ที่องค์ประกอบโดยรวมของรูปยังไม่สมบูรณ์พอ บางรูปปล่อยให้เกะกะกว้างมากเกินไปไม่ตรงตามเนื้อหา ผลงานที่ได้นำมาปฏิบัติงานจริงคือโครงการที่ 2 ภาพร่างที่ 1.1 กับภาพร่างที่ 3.3

การพัฒนาสร้างสรรค์ โครงการที่ 3

การพัฒนาภาพร่างโครงการที่ 3 ชุดที่ 1

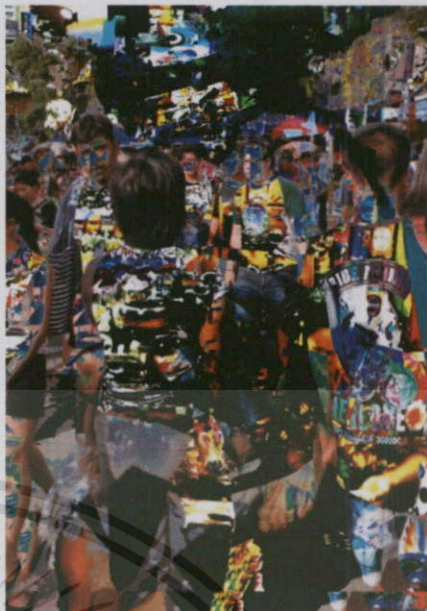
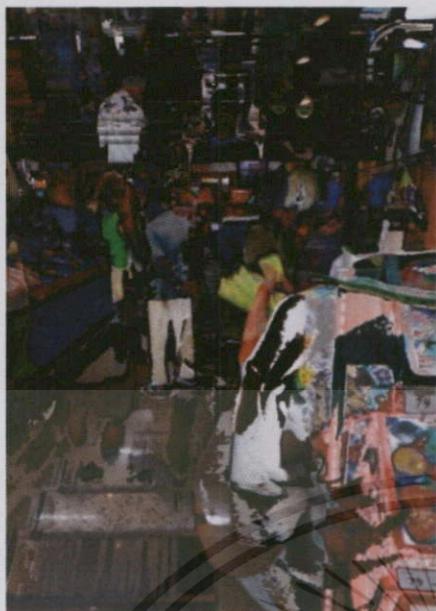

ภาพที่ 49 ภาพร่าง ชั้นที่ 1.1

ภาพที่ 50 ภาพร่าง ชั้นที่ 1.2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 51 ภาพร่าง ชั้นที่ 1.3

ภาพที่ 52 ภาพร่าง ชั้นที่ 1.4

การพัฒนาภาพร่างโครงการที่ 3 ชุดที่ 2

ภาพที่ 53 ภาพร่าง ชั้นที่ 2.1

ภาพที่ 54 ภาพร่าง ชั้นที่ 2.2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 55 ภาพร่าง ชั้นที่ 2.3

ภาพที่ 56 ภาพร่าง ชั้นที่ 2.4

การพัฒนาภาพร่างโครงการที่ 3 นี้ข้าพเจ้าได้นำข้อผิดพลาดจากโครงการที่ 1 และ 2 มาปรับแก้ โดยการเลือกสถานที่และพฤติกรรมของคนในสังคมบริโศค จากหลายเหตุการณ์ที่นำมาทับซ้อนกัน ด้วยเทคนิคโฟโต้ช้อป ใช้สีที่ขัดแย้ง แสดงถึงความสับสนไรทิศทาง โดยพื้นที่ในภาพทุกๆตำแหน่ง จะมีการทับซ้อนของรายละเอียดที่หลากหลาย ข้าพเจ้าได้เลือกผลงานชิ้นนี้ได้นำมาปฏิบัติจริงคือโครงการที่ 3 ภาพร่างที่ 1.1

กระบวนการสร้างงานพิมพ์

อุปกรณ์การทำประกอบด้วย

1. บล๊อคสกรีน
2. ตู้ถ่าย (ตู้ไฟนิออน)
3. ภาพต้นแบบ(ฟิล์ม)
4. ขางปาด สำหรับปาดกาว และสกรีน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วัสดุสำคัญประกอบการทำได้แก่

1. กาวอัด
2. น้ำยาไวแสง
3. สีสกรีน
4. น้ำยาล้างกาวอัด คลอรีน หรือ เซอริสตริป
5. น้ำมันทินเนอร์
6. น้ำยากันตัน
7. กระจกใส
8. กระจก กับ เฟรม

ขั้นตอนการทำงานลือ

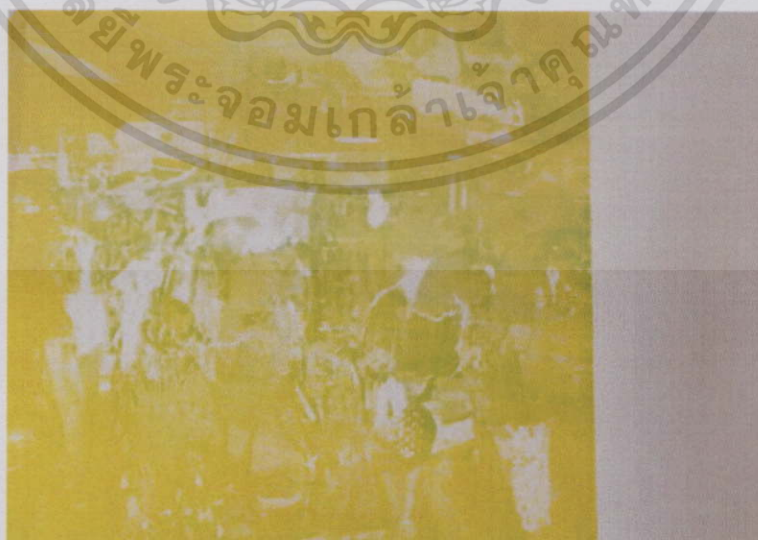
1. ออกแบบงานที่จะสกรีนแล้ว นำมาถ่ายลงบนกระจกใสหรือแผ่นฟิล์ม
2. นำบล็อกสกรีนที่ขึงผ้าสำเร็จแล้วมาทำความสะอาด โดยใช้ทินเนอร์เช็ดคราบที่ติดบล็อกสกรีนออกให้หมดด้วยน้ำปาวอีกที
3. นำกาวอัดและน้ำยาไวแสงมาผสมเข้าด้วยกัน เวลาผสมให้ผสมในที่สลัวมีแสงให้น้อยที่สุด และควรผสมให้พอดีกับปริมาณที่ต้องการใช้ เพราะว่าผสมแล้วเกลือนั้น ไม่สามารถนำมาใช้ได้
4. นำส่วนผสมทั้งสองอย่างคนให้เข้ากันใช้พายคนดี หลังจากผสมได้ที่แล้วเทกาวอัดที่ผสมเสร็จแล้วลงบนบล็อกสกรีนพอประมาณ แล้วใช้ยางปาดสกรีนปาดกาวอัดให้ทั่วผ้าสกรีนให้เรียบทั้งสองด้าน ในการปาดกาวอัดควรปาดให้เรียบทั้งสองด้าน
5. นำบล็อกสกรีนไปเป่าพัดลม เป่าให้บล็อกสกรีนแห้งเพื่อ เป็นการเร่งให้บล็อกแห้งเร็วยิ่งขึ้น ถ้าปล่อยให้มันแห้งเองอาจต้องใช้เวลาแห่งประมาณ 1-2 ชั่วโมง
6. นำภาพที่ถ่ายใสหรือฟิล์มเรียบรอยแล้ว ง่ายส่วนที่ด้านที่มี สีดำขึ้นให้แนบกับบล็อกสกรีน โดยนำมาวางบนตู้ไฟให้ใช้เทปใสติดมุมกระจกใสหรือฟิล์มให้แน่นเป็นการป้องกันไม่ให้มีการเลื่อนของกระจกใสได้
7. หลังจากนั้น นำบล็อกสกรีนที่ปาดกาวแล้วมาวางทับลงบนแบบลายให้แนบสนิท

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

8. เปิดไฟผู้ถ่ายจับเวลาในการถ่าย ซึ่ง ใช้เวลาประมาณ 2-5 นาที แสงจะไปทำปฏิกิริยากาวอัดที่ปิดไว้จะทำให้แข็งส่วนที่ไม่ถูกแสงจะอ่อนตัว เมื่อ ถ่ายได้เวลาแล้วนำบล็อกสกรีนมาฉีดน้ำให้ฉืดเบาๆก่อนแล้วจึงนำบล็อกไปแช่น้ำและล้างกาวอัดออก
9. จะได้บล็อกที่ถ่ายเสร็จแล้ว นำเป่าพัดลมให้แห้ง เพื่อ เตรียมรอการสกรีน

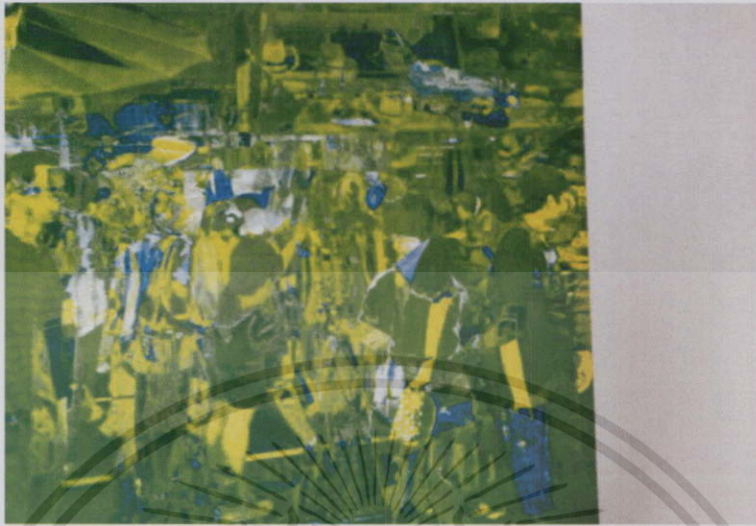
ขั้นตอนการสกรีน

1. เตรียมบล็อกสกรีน
2. นำวัสดุที่จะพิมพ์มาวางบน โต๊ะ ทำการมาร์คที่จะวางกระดาษกันไม่ให้เลื่อน
3. วางชั้นงานเรียบรื้อยแล้ว ให้นำบล็อกสกรีนวางทับบนวัสดุที่พิมพ์
4. ตักสีที่จะสกรีนใส่ในบล็อกสกรีน ใส่ให้พอเหมาะกับวัสดุที่เตรียมไว้
5. ใช้ยางปาดปาดสีให้ทั่วงาน
6. แล้วยกบล็อกสกรีนขึ้นก็จะเห็นลายที่เราสกรีนลงไปตามแบบที่เราทำ ถ้ามีงานหลายชั้น ก็นำงานที่ สกรีนมาวางต่อได้เลย แต่ต้องค่อยๆดูว่าบล็อกสกรีนเกิดตันหรือเปล่า ถ้าตันต้องนำมาล้างน้ำ หรือน้ำยาคั้นตันเช็ด แล้วล้างน้ำอีกครั้ง ใช้เป่าพัดลมให้แห้งแล้วค่อยนำไปสกรีนต่อ ถ้าสกรีนเสร็จให้ล้างบล็อกสกรีนเลยอย่างทิ้งไว้ บล็อกสกรีนจะตัน ได้ และเราจะเสียเวลาถ่ายบล็อกสกรีนกันใหม่
7. นำชั้นงานที่สกรีนเสร็จไปฟุ้งแดดให้แห้ง จึงจะสามารถนำไปใช้งานได้

ภาพที่ 57

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 58

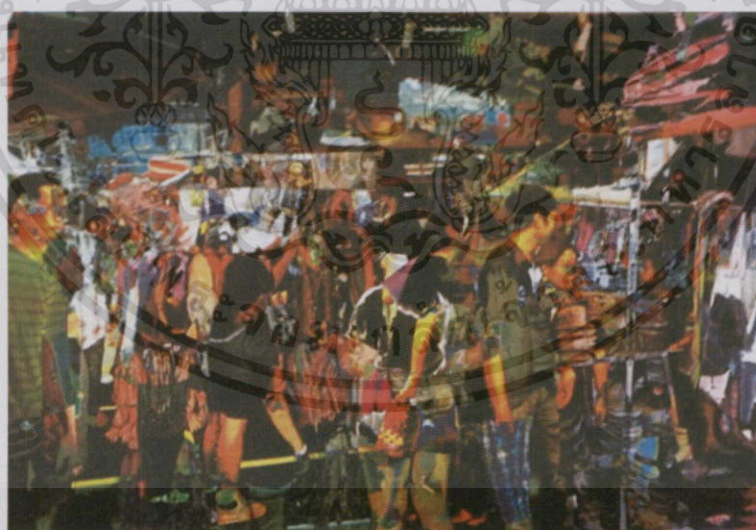

ภาพที่ 59

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 60

ภาพที่ 61

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

วิเคราะห์การสร้างสรรค์

ผลงานศิลปะนิพนธ์หัวข้อเรื่อง “ ในความแออัดของสังคมเมือง ” นี้แต่ละชิ้นงาน มีความแตกต่างของตัวมันเอง ได้ถ่ายทอดอารมณ์ความรู้สึกออกมาที่ตัวงาน ข้าพเจ้าสามารถยก โครงการที่ 1 ชุดที่ 2 ภาพร่างชิ้นที่ 2.2 มาวิเคราะห์การสร้างสรรค์ทัศนธาตุ และการแทนค่า ความหมายจนถึงการวิเคราะห์การวางองค์ประกอบดังนี้

วิเคราะห์ทัศนธาตุ

ทัศนธาตุในงานศิลปะมีความสำคัญมาก ไม่ว่าจะรูปทรง พื้นที่ พื้นผิว สี และน้ำหนักเพื่อใช้ในการแสดงออกถึงอารมณ์ ความรู้สึกต่างๆ อีกทั้งยังเป็นส่วนช่วยขยายความหมายภายในงานศิลปะ เพื่อต้องการให้เกิดความเข้าใจในเนื้อหาและเรื่องราว ได้อย่างชัดเจนขึ้น ดังนี้

ผลงานชิ้นที่ 1

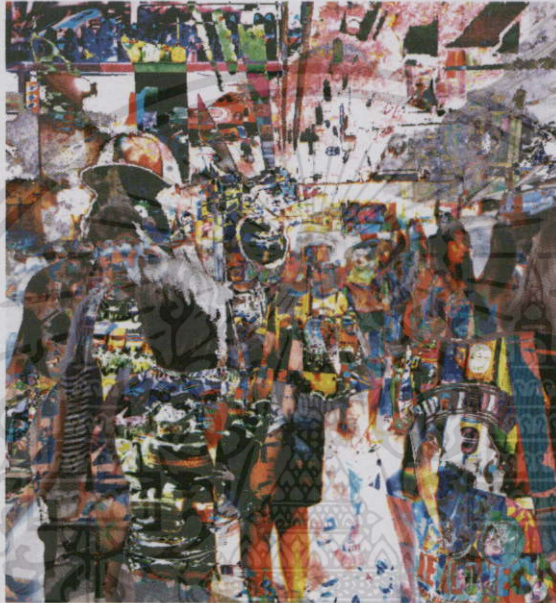
ภาพร่างที่ 2.2 รูปทรง (Forms)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปทรงของภาพที่เกิดขึ้นนั้น มีองค์ประกอบด้วยรวมความเป็นรูปทรงที่เหลี่ยม เปรียบดัง กรอบหรือกฎระเบียบของสังคมที่ถึงแม้ว่ามองเห็นได้แต่กับยากที่จะหลีกเลี่ยงพื้น แล้วการแตกตัวของรูปทรงในตัวเองก็เหมือนถึงคนในสังคมที่ได้มีการเบบชนชั้นกับการยึดติดในทุกสิ่งและ ต้องก้าวให้ทันเทคโนโลยี

ลักษณะผิว (Textures)

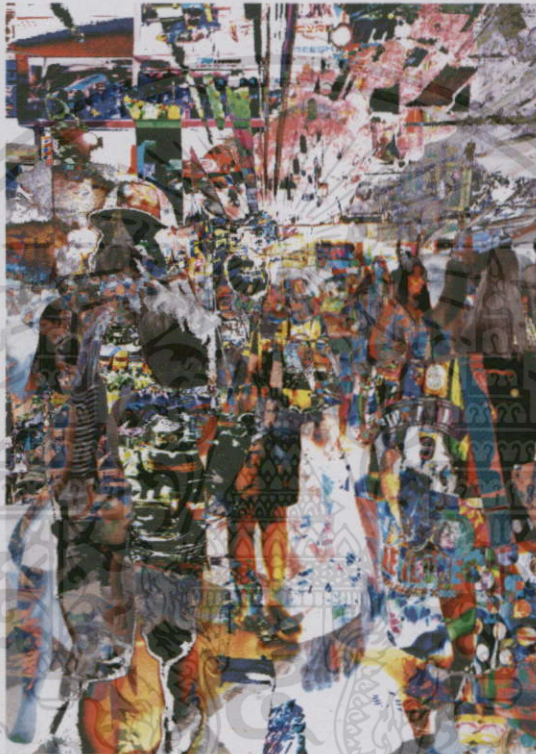
ก. ลักษณะพื้นผิวของ โครงสร้างคนเกิดจากการทับซ้อนของความแออัดของสังคม ได้มีสี หลายๆ สีมารวมตัวกันเพื่อให้เกิดมิติใหม่ของรูปภาพ ให้เกิดความแออัดในการมองมากขึ้น และ เป็นการช่วยให้การแผ่ระยะคุณสมบัติแบบมากยิ่งขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข. พื้นผิวที่ต้องการให้เกิดความเคลื่อนไหวของรูปภาพ เราสามารถแบ่งได้อย่างชัดเจนถึงความแตกต่างระหว่างพื้นผิวที่เคลื่อนไหว เพื่อนำมาทับซ้อนกันหลายๆ สีแล้วสามารถทำให้ภาพมีการเคลื่อนไหวมากขึ้นจนเกิดมิติใหม่มากขึ้นด้วย

สี (Colour)

สีเป็นองค์ประกอบหลักในการสร้างสรรค์ผลงานเพราะเป็นสิ่งที่บ่งบอกถึงอารมณ์ของเนื้อหาเรื่องราวสีทำให้เกิดปฏิกิริยาตอบโต้หรือสร้างความสะดุดตา และน่าสนใจด้วยคู่สีตรงข้ามเพื่อให้รู้สึกตัดกัน เพื่อสร้างให้เกิดมิติและระยะภายในงานและสะท้อนไปสู่คนดูด้วยอารมณ์ที่รู้สึกแออัดของสังคมเมือง และคู่สีที่ดูกลมกลืนนั้น ข้าพเจ้าได้ใช้โทนสีที่ไปในทิศทางเดียวกันเพื่อให้สีที่ข้าพเจ้าสร้างขอบเขตไว้อยู่ด้วยกันได้อย่างลงตัว ข้าพเจ้าช่วยใหญ่เป็นสีที่ทำให้ดูเคลื่อนไหว เพื่อให้สีประสานสัมพันธ์กันและช่วยเน้นให้สีที่สดใสมีความจัดยิ่งขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

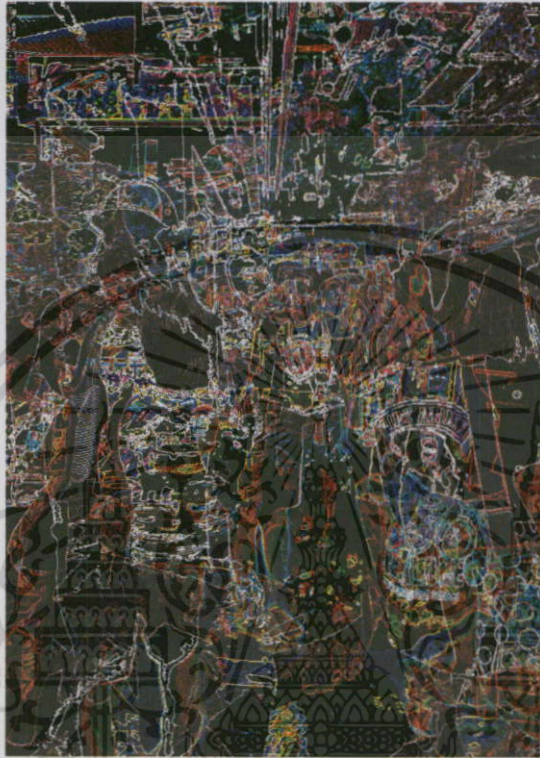
น้ำหนักร (Volume)

น้ำหนักเป็นสิ่งที่ช่วยให้เกิดความสะดวกของผลงานร่วมกับทัศนศาสตร์อื่นๆ และยังช่วยจัดจุดเด่นของงานได้ดีอีกด้วย น้ำหนักที่ตัวงานของข้าพเจ้านั้นเกิดขึ้นจากสถานที่จริงแล้วยังมีการใช้โปรแกรมโฟโต้ช้อปจึงทำให้น้ำหนักภาพข้าพเจ้าจึงมีน้ำหนักที่ดูกลมกลืนกับเคลื่อนไหว โดยมีเทคโนโลยีจึงทำให้องค์ประกอบของแสงเสมือนน้ำหนักจริง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เส้น (Line)

ในผลงานชิ้นนี้ เส้นเป็นส่วนประกอบสำคัญในการแสดงถึงพื้นที่ของรูปทรงและเนื้อหาทางเรื่องราว เส้นเป็นสิ่งที่มีความอิสระมีจังหวะความเคลื่อนไหวไปตามอารมณ์ความรู้สึกและจินตนาการออกมาเป็นงานของข้าพเจ้านั้น เพื่อให้เกิดความชัดของขอบเขตของรูปทรงอย่างชัดเจน และแสดงออกถึงความซับซ้อนและความขัดแย้งกระตุ้นอารมณ์ความรู้สึกกลมกลืนถิ่นไหลการแสดงออกของความสนุกสนานและเป็นตัวเชื่อมระหว่างรูปทรง น้ำหนักพื้นที่ว่าง และเป็นการเพิ่มระยะมิติของงานมากขึ้นอีกด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิเคราะห์การจัดองค์ประกอบภาพ

องค์ประกอบของภาพเป็นปัจจัยหลักของตัวงาน ถือได้ว่ามีบทบาทสำคัญยิ่งในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะและสามารถนำมาใช้เป็นหลักปฏิบัติ เพื่อสร้างสรรค์เป็นผลงานศิลปะที่ก่อให้เกิดความกลมกลืนรวมทั้งสร้างความบูรณ์ให้เกิดขึ้นภายในตัวชิ้นงานทางศิลปะ

ผลงานศิลปะโครงการเรื่อง “ในความแออัดของสังคมเมือง” ข้าพเจ้าได้หยิบยกมาเพื่อเป็นตัวอย่างในการวิเคราะห์องค์ประกอบภาพตามหัวข้อต่างๆ เพื่อให้เข้าใจเรื่องราวภายในงานรวมถึงเนื้อหาของงานต่างๆ ที่ข้าพเจ้าต้องการสื่อ โดยสามารถวิเคราะห์ได้ตามหัวข้อต่างๆ ดังนี้

เอกภาพ (unity)

เอกภาพเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุดต่อความงามของผลงานศิลปะ เพราะเป็นสื่อในการแสดงออกถึงเรื่องราวความคิดและอารมณ์ โดยมีการขัดแย้งของที่ว่างและขนาดของรูปทรงที่เกิดขึ้นในตัวผลงานอย่างมีดุลยภาพ เพื่อให้เกิดรูปทรงที่สามารถแสดงความคิดเห็นหรืออารมณ์ได้อย่างชัดเจน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความกลมกลืน (Harmony)

ความกลมกลืนเกิดจากการรูปร่าง สี น้ำหนักบรรยากาศ ฯลฯ ที่มีความสอดคล้องกับเนื้อหาของผลงาน โดยมีการจัดวางให้เกิดความกลมกลืนกันภายในผลงานภาพพิมพ์ในรูปแบบภาพดิจิทัล ที่ต้องใช้ความกลมกลืนของงานโดยรวม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความสมดุล (Balance)

ความสมดุลในงานของข้าพเจ้าแต่ละชิ้นเกิดจากตัวของกลุ่มสีและรูปทรง ที่ได้มีการจัดระยะค่าน้ำหนักที่มีความกลมกลืนกัน เพื่อให้ภาพเกิดความสมดุล โดยข้าพเจ้าได้คำนึงถึงสีองค์ประกอบรูปทรงและน้ำหนัก เพื่อความสมดุลในภาพเห็นได้จากรูปทรงที่แตกต่างกันกระจัดกระจายออกจากกันแต่กลับยังอยู่ภายใต้รูปทรงและสีของข้าพเจ้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สัดส่วน (Proportion)

สัดส่วนเป็นกฎของเอกภาพที่เกี่ยวข้องกับความสมส่วนของขนาดในส่วนต่างๆ รูปทรงที่มีความแตกต่างกันของขนาดใหญ่ กลาง เล็กและมีการทับซ้อนและซ้ำกันของรูปทรงเพื่อสร้างมิติใหม่อย่างเหมาะสมกลมกลืนของสี แสงเงา และทัศนธาตุ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความโดดเด่น (Dominance)

ความโดดเด่นคือส่วนที่สำคัญในภาพหรือบริเวณที่มีความชัดเจน สะดุดตาเป็นแห่งแรก รับรู้ได้จากการมองที่สำเร็จแล้ว จุดเด่นจะเป็นลักษณะของการมีอำนาจเด่นชัดกว่าส่วนประกอบอื่นๆ ความโดดเด่นเกิดขึ้นจากการใช้เส้นนำสายตาอยู่ตรงกลางของเส้นนำสายตาของแต่ละส่วนของภาพ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความเคลื่อนไหว (Movement)

ความเคลื่อนไหวเกิดจากรูปทรง เส้นที่มีการวางองค์ประกอบที่ซ้อนกันของรูปทรง ที่สลับไปมาและมีขอบเขตอยู่ในรูปทรงที่มีจุดนำสายตาของผู้คนมองพุ่ง ไปตรงกลางจากข้างนอกเข้าข้างในต่อตัวงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

บทสรุป

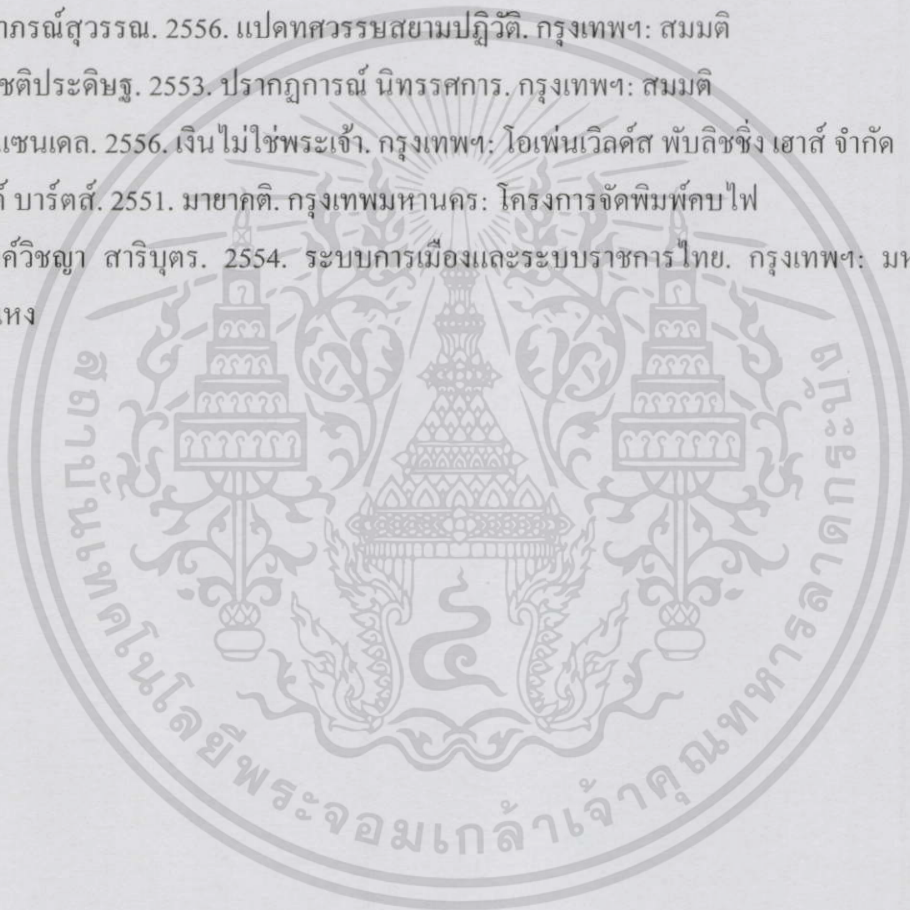
จากแนวทางที่ข้าพเจ้าได้สร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์ชุด “ในความแออัดของสังคมเมือง” ได้รับแรงบันดาลใจมาจาก ประสบการณ์ตรงของข้าพเจ้าที่ได้รับมาจากสังคมเมืองในปัจจุบันที่เปลี่ยนแปลงไปในทางที่มีความต้องการแบบเกินความจำเป็นของผู้บริโภค และยึดติดในสิ่งใดๆ และต้องก้าวให้ทันเทคโนโลยีสมัยใหม่กลับกันมันก่อให้เกิดการแบ่งชนชั้นขึ้นจากพฤติกรรมขั้นต้น โดยอัตโนมัติ จากการสร้างสรรค์ผลงานได้มีการเก็บข้อมูลการถ่ายภาพจากผู้คนในเมืองใหญ่ตามสถานที่ต่างๆ เพื่อสะท้อนถึงชีวิตของผู้คนดำเนินชีวิตไปตามกระแสความมั่งคั่ง หรือหิว ของกลุ่มคน รวมไปถึงการเลือกรูปภาพที่มีความซับซ้อนของภาพ

ข้าพเจ้าได้ใช้ เทคนิคและวิธีการของ ภาพพิมพ์ด้วยการใช้เทคนิคซิลค์สกรีน โดยการออกไปถ่ายภาพที่ สยาม พารากอน ซีคอน สถานีไฟฟ้า BTS และได้นำมาลงในโปรแกรมโฟโต้ช้อป เพื่อต้องการสร้างเรื่องราว และ รูปทรงของภาพเพื่อให้เกิดความทับซ้อนและเกิดมิติ ด้วยความเป็นเทคนิค ซิลค์สกรีน ที่มีความซับซ้อนและความเป็นระบบของขบวนการพิมพ์ เพราะสามารถที่จะขยับเน้นของสีได้เป็นพิเศษและยังมีเรื่องของจังหวะและน้ำหนักที่ชัดเจนเป็นอย่างดี จึงทำให้ได้แสดงออกถึงสิ่งที่ต้องการนำเสนอ ให้ประโยชน์ ความรู้ อารมณ์ ปัญหาที่เกิดขึ้นกับโครงการนี้คือ เนื้อหาของเรื่องราวภาพยังต้องการความแออัดของกลุ่มคนเพิ่มขึ้น การเดินทางออกไปนอกสถานที่ และองค์ประกอบโดยรวมของรูปยังไม่สมบูรณ์พอ บางรูปปล่อยให้เกิดที่ว่างมากเกินไปไม่ตรงตามเนื้อหา

ข้าพเจ้าได้รับความรู้ของเรื่ององค์ประกอบ ที่เกิดจากกระบวนการเรียนรู้และการแก้ไขข้อผิดพลาดจากการสร้างสรรค์ผลงานชุดทำงานนี้ข้าพเจ้าหวังว่าศิลปนิพนธ์ฉบับนี้ จะให้ประโยชน์แก่ผู้อ่านไม่มากนักน้อย

บรรณานุกรม

- ผศ.ดร.กิตติ ประเสริฐสุข. 2554. ระบบการเมืองและระบบราชการไทย. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง
- คาร์ล เวเบอร์. แปล วิลาวัณย์ ฤดีसानต์. 2555. FOOD, LNC ฟู้ดอิงค์. กรุงเทพฯ: มติชน
- เดวิด คอตติงตัน. แปล จณัญญา เตรียมอนูรักันย์. 2554. ศิลปะสมัยใหม่ ความรู้ฉบับพกพา. กรุงเทพฯ: Openworlds
- ชเนศ อภรณ์สุวรรณ. 2556. แปรทศวรรษสยามปฏิวัติ. กรุงเทพฯ: สมมติ
- ชนาวิ โชติประดิษฐ. 2553. ปราบฎการณั นัทรศการ. กรุงเทพฯ: สมมติ
- ไมเคิล แซนเดล. 2556. เงินไม่ใช่พระเจ้า. กรุงเทพฯ: โอเพ่นเวิลด์ส พับลิชซิง เฮาส์ จำกัด
- โรลิ่งคอร์ด บาร์ตต์. 2551. มายาคติ. กรุงเทพมหานคร: โครงการจัดพิมพ์คบไฟ
- ดร.อนงค์วิษญา สาริบุตร. 2554. ระบบการเมืองและระบบราชการไทย. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานศิลปะ

ชื่อผลงาน สังคมเมือง 1, 2556

เทคนิค ภาพพิมพ์ซิลสเตอร์น

ขนาด 70 x 100 ซม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

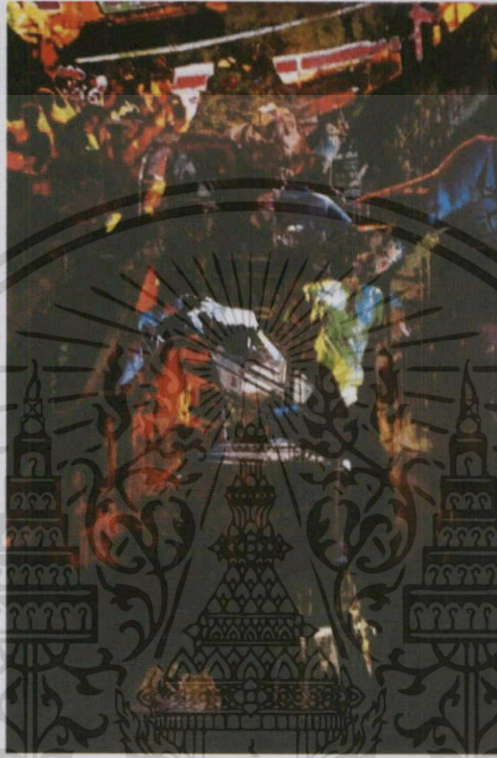

ชื่อผลงาน สังคมเมือง 2, 2556

เทคนิค ภาพพิมพ์ซิลสกรีน

ขนาด 70 x 100 ซม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชื่อผลงาน สังคมเมือง 3, 2556

เทคนิค ภาพพิมพ์ซิลสกรีน

ขนาด 70 x 100 ซม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชื่อผลงาน สังคมเมือง 4, 2556

เทคนิค ภาพพิมพ์ซิลิโคน

ขนาด 70 x 100 ซม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชื่อผลงาน สังคมเมือง 5, 2556

เทคนิค ภาพพิมพ์ซิลสเตอร์น

ขนาด 80 x 110 ซม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-นามสกุล นายชายชนก ลิมจรรยา
วัน เดือน ปีเกิด 15 มิถุนายน 2535 ที่เชียงใหม่
ที่อยู่ 56 ถนนสามล้าน ตำบลพระสิงห์ อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ 50200

ประวัติการศึกษา โรงเรียนมงฟอร์ตวิทยาลัย (แผนกประถม)
โรงเรียนมงฟอร์ตวิทยาลัย (แผนกมัธยม)
ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

รางวัลและเกียรติประวัติ

- 2556 - Quest – ceque cest ? ไม่มีเหตุ – มีผล ณ สุกโขภต แกลเลอรี สุขุมวิท 31 กรุงเทพฯ
- 2556 - LINE นิทรรศการศิลปกรรมร่วมสมัย ครั้งที่ 3 ณ หอศิลป์วัฒนธรรมเมืองเชียงใหม่ จ.เชียงใหม่
- 2556 - Signature นิทรรศการศิลปกรรมร่วมสมัย ครั้งที่ 2 ณ ห้องสมุดประชาชนเทศบาลนครภูเก็ต จ.ภูเก็ต
- 2555 - The W(H)o MAN CRY ? MINIMAL GALLERY จ.เชียงใหม่

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-นามสกุล นายชายชนก ถิมจรรยา
วัน เดือน ปีเกิด 15 มิถุนายน 2535 ที่เชียงใหม่
ที่อยู่ 56 ถนนสามล้าน ตำบลพระสิงห์ อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ 50200

ประวัติการศึกษา โรงเรียนมงฟอร์ตวิทยาลัย (แผนกประถม)
โรงเรียนมงฟอร์ตวิทยาลัย (แผนกมัธยม)
ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

รางวัลและเกียรติประวัติ

- 2556 - Quest - ceque cest ? ไม่มีเหตุ - มีผล ณ ศูนย์ โศก แกลเลอรี สุขุมวิท 31 กรุงเทพฯ
- 2556 - LINE นิทรรศการศิลปกรรมร่วมสมัย ครั้งที่ 3 ณ หอศิลป์วัฒนธรรมเมืองเชียงใหม่ จ.เชียงใหม่
- 2556 - Signature นิทรรศการศิลปกรรมร่วมสมัย ครั้งที่ 2 ณ ห้องสมุดประชาชนเทศบาลนครภูเก็ต จ.ภูเก็ต
- 2555 - The W(H)o MAN CRY ? MINIMAL GALLERY จ.เชียงใหม่